

238

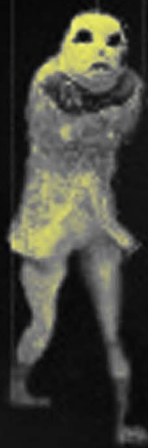
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΠΙΔΕΙΧΩΣ ΦΛΙΕΓΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ #01 ~ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010 ~ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

So, let's do this...

“Έβγαλε βρώμα η ιστορία
ότι ξοφλήσαμε,
είμαστε λέει το παρατράγουδο
στα ωραία άσματα.
Και επιτέλους σκασμός οι
ρήτορες πολύ μιλήσαμε,
στο εξής θα παίζουμε σ' αυτό
το θίασο μόνο ως φαντάσματα.”

Σφυγμομετρημένες κινήσεις.
Επτασφράγιστα μυστικά.
Καλωδιωμένα σώματα κείτονται νεκρά.

(Πάυση)

Ανέμελες σκέψεις.
Ανήκουστα λόγια.
Αλλοπαρμένες ψιγούρες ύπαρξης.

(Πάυση)

Χέρια και πόδια δεμένα.
Καρποί πίσω από το κεφάλι.
Έλεγχος.

(Πάυση)

ΠΑΥΣΗ

editorial

Ένας φλέγον εξάλογος (αντί προλόγου)

1. Δεν μπορούμε να βρούμε κανένα σημείο στη ζωή και την καθημερινότητά μας που να είναι απο - πολιτικοποιημένο. Κάθε σκέψη και κάθε κίνηση, κάθε συμπεριφορά και επιθυμία, κρύβει πίσω της μια ολόκληρη στάση ζωής. Ή, με απλές λέξεις, το καθημερινό είναι και πολιτικό. Και δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς.
2. Υπάρχουν στάσεις που συντηρούν την κανονικότητα, που βολεύονται με το υπάρχον, που βυθίζονται στον ναυαγικό λήθαργο του “όλα πάνε καλά”. Υπάρχουν όμως και στάσεις που με τον τρόπο τους αρνούνται αυτή την ομαλότητα, συγκρούονται, αμφισβητούν, επεξεργάζονται τον θάνατο του κόσμου και την δημιουργία ενός νέου.
3. Δεν μπορεί να υπάρξει θεωρία ή λόγος αποκομμένος από το βίωμα και την εμπειρία της καθημερινής ζωής, όλων των στιγμών που διατρέχουν τον χώρο και τον χρόνο μας.
4. Έχοντας όλα τα παραπάνω ως δεδομένα, καταλήξαμε ότι η θεωρητική και βιωματική ενασχόλησή μας με τα ζητήματα της τέχνης και της κουλτούρας δεν μπορεί παρά να έχει πολιτική χροιά, και πιο συγκεκριμένα να κινείται μέσα σε ένα συνολικότερο ρεύμα άρνησης της πραγματικότητας και επαναδημιουργίας της εκ νέου.
5. Ό,τι φιλοξενείται στο παρόν τεύχος, έχει γεννηθεί τόσο από την αυθεντική επιθυμία για δημιουργία όσο και από την συνείδηση ότι θέλει να επικοινωνήσει κάποιες διαθέσεις και κάποιες αρνήσεις. Μισούμε τόσο την αυτιστική “τέχνη για την τέχνη” αυτών που θέλουν να αδιαφορούν για την ευθύνη της απεύθυνσης, όσο και την μικρόμυαλη στρατευμένη δημιουργία που απαλλαγμένη από το συναίσθημα και την επιθυμία λειτουργεί μονάχα σαν ένα εργαλείο προπαγάνδας.
6. Στεκόμαστε απέναντι στον κόσμο του εμπορεύματος. Η καθημερινότητά μας πλημμυρίζει με σχέσεις αγοράς και πώλησης, μα δεν βρίσκουμε λόγο να λερώσουμε και αυτό το έντυπο που τόσο αγαπάμε με αυτά τα σιχάματα. Γι’ αυτό και δεν υπάρχουν, ούτε και θα υπάρξουν ποτέ, αντίτιμο, χορηγοί ή διαφημίσεις.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

epieikws_flegon@yahoo.gr

04

Επιεικώς φλέγον

Έντυπο δρόμου, για την αισθητική διάσταση της πολιτικής και την πολιτική διάσταση της αισθητικής. Κυκλοφορεί ύπουλα: χέρι με χέρι, σε καταλήψεις και στέκια, σε καφετέριες, βιβλιοπωλεία και λοιπά σημεία της Θεσσαλονίκης και άλλων πόλεων. Η αναπαραγωγή μέρους ή όλου είναι από επιτρεπτή έως επιθυμητή, εφόσον χρησιμοποιηθεί για διαδικασίες που προωθούν την ελευθερία, την αυτονομία και όλα τα συναφή...

Περιεχόμενα

«Παύση»	02-03
Στιγμές στην πόλη	06-07
«Ξύπνα με»	08
«Είχε μορφή Γυναίνας/Στα μέρη που Ζω»	09
Αισθητικό Ινστιτούτο	10-13
«Αρρώστια»	14
Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ, Ο ΓΚΑΟΥΤΣΟ ΚΑΙ Η ΝΥΧΤΑ	15-17
Προτάσεις (μέρος 1)	18-23
«Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα μόλις χώρισαν»	24
«Δε θα 'ναι δύσκολο»	25
Free Radios	26-29
«Η Κρεαταγορά/Ανέραστοι Αστοί»	30
Προτάσεις (μέρος 2)	31
Ιστορίες των από τα Κάτω	32-34
«Untitled/A, ρε γαμώτο»	35
ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΙΛΙΕΤΙΣ	36-37
Σε είδα	38
Προτάσεις (μέρος 3)	39-41
Δια-Δικτύωση	42
«Το κοκκινόμαυρό σου γέλιο»	43
«Η Επανάσταση του κυρίου Γιεγκόρ»	44-48
Τρελοί είστε και φσίνεστε	49
Με φτιάχνει / Με χαλάει	50
«Μου χτύπησαν την πόρτα χθες βράδυ»	51

Συντελεστές

Συντακτική ομάδα: Δίσταρος, Έρωας

Συνέβαλαν στο τεύχος: Αντρέας, Μελδόκιος, Καλά (Ορέστη), Σχεδ-Ων, Rat Poison, Mankys, Thrope, Μητσάκος, Τσαλαπετεινός, Χαρούλα

Ευχαριστούμε για τα σκίτσα τους: Thrope, Haraluna, 30fillos, Βίκτωρας

Στιγμές στην Πόλη

...έχουμε τόσα να μοιραστούμε, που δεν μας φτάνει ο χρόνος μιας ζωής

01 Θεσσαλονίκη, Δυτικά. Μπαίνω σε ταρίφα, να με πετάξει κέντρο. Κλασικά μούρη, λαϊκά τέρμα, το ταξί να μυρίζει σπέρμα. Λίγο μετά, μαζεύουμε απ' το δρόμο μια πεννηντάρα. Βαμμένο ξανθό μαλλί, γούνα αξίας άγνωστης, η μυρωδιά στον χώρο αηλιάζει. Βαρύ άρωμα, γλυκανάλατο, κάπως ανδριαστικό.

Κάπου στην διαδρομή, σταματάμε σε φανάρι. Λίγο πιο δίπλα, κάποιοι σύντροφοι κοί-
λανε αφίσες – δεν θυμάμαι για ποιο θέμα.

“Τους βλέπεις τους αηλότες!” (η κυράτσα) “το κάνουν για να τους καίνε καλύτερα” (άγνωστο με ποιά τρόπο η αφίσα κάνει τον κάδο πιο εύφλεκτο, αηλιά κάτι θα' ξερε παραπάνω).

Συνεχίζει σε μορφή μονολόγου, αφού ο ταρίφας αρκέστηκε σε μερικά “μμ” και “χμμ”. Αρχίζει να μιλάει για τον δεκέμβρη, για τους αηλότες, για τις πορείες, και φτάνει και στην κρίση.

“Ποιά κρίση μας ήlene? Ποιά φτώχεια? Εγώ δεν την βλέπω. Εγώ όπου πάω, βλέπω κόσμο να ψωνίζει!” -και πετάει παραδειγματικά μια σειρά από καταστήματα όπου το φτηνότερο εμπόρευσμά τους κοστίζει όσο τρία φυσιολογικά μηνιάτικα- “και το καζίνο, όλη μέρα γεμάτο είναι”.

Ο μονόλογος συνεχίζει κάπως έτσι, σταματάω να παρακολουθώ, σκέφτομαι τι διάολο θα μπορούσα να της κάνω χωρίς να με κατεβάσει κάτω ο ταρίφας.

Έτσι είναι κυρά μου. Αν' την στιγμή που η Τάξη σου (με κεφαλαίο του παρακαλώ) έχει ακόμα τα φράγκα της να αγοράζει γούνες και να τα τρώει στο καζίνο, σημαίνει πως ο κόσμος πάει καλά, ε?

Εμ, θα έρθει και ο καιρός σας. Υπομονή...

02 Απογευματάκι στην Κασσάνδρου, ψάχνω στα σκουπίδια να βρω κάτι ενδιαφέρον για το σπίτι. Είναι εντυπωσιακό πόσα πράγματα πετάνε οι άνθρωποι... Βρίσκω, λοιπόν, έναν σωρό από μικροπράγματα, πεταμένα απ' το σπίτι κάποιας γιαγιάς που προφανώς μας άφησε χρόνους και οι συγγενείς δεν κάθησαν να ασχοληθούν και πολύ με την σαβούρα της. Ανάμεσα σε όλη τα kits μπιχλιμυρία, βρίσκω μια υπέροχη ασπρόμαυρη φωτογραφία - σε σκαλιστό κάδρο παρακαλώ - που δείχνει μια οικογένεια εποχής. Ξέρετε, από αυτές με τους κυρίους με τα καπελάκια και τα παιδάκια με τα πανιγιόν. Σοβαροί – σοβαροί όλοι τους, στημένοι σαν αγάλματα.

Εδώ να κάνω μια παρένθεση, για να ομοιογήσω πως είμαι από εκείνους τους χλεχλέδες που γεμίζουν το σπίτι τους με παλιά, σκονισμένα αντικείμενα. Ποτέ δεν μπόρεσα να αιτιολογήσω ικανοποιητικά αυτό το φετίχ, υποθέτω απλά πως έχει να κάνει με κάποιο οικογενειακό κατάλοιπο, μια που αντίστοιχο πάθος είχαν και οι δικοί μου...

Παίρνω λοιπόν τον θυμαρό μου και τον κορνιζάρω φάτσα κάρτα δίπλα από το κρεβάτι μου. Και φαντάζομαι από μέσα μου πόσες ιστορίες κρύβει αυτή η φωτογραφία, από πόσα χέρια θα έχει περάσει, τι να απέγιναν άραγε οι εικονιζόμενοι και όλη τα σχετικά που σε πιά-
νουν όταν νέφτει κάτι τέτοιο στα χέρια σου.

Ως εδώ όλη καλή...

Μερικούς μήνες μετά που ήλτε, ψάχνω στο google για κάτι αντίστοιχο να βάλω σε ένα κείμενο. Δεν θυμάμαι τι ακριβώς είχα πληκτρολογήσει, “1920 photos” ή κάτι αντίστοιχο, πάντως μπορείτε να φανταστείτε την έκληξη μου όταν μέσα στις ηρώτες σκάει μύτη και η δική μου.

Με λίγο ψάξιμο, ανακαλύπτω πως είναι απλά καρτ ποστάλ, ίσως ούτε καν αυθεντική, απλά στημένη σε ύφος εποχής. Μια απ' αυτές που πουλάνε σε κωλομάγαζα τύπου Ρεζέρβα. Και συνειδητοποιώ για μια ακόμη φορά, πως δεν υπάρχει τίποτα πιο σ' αυτόν τον γαμημένο κόσμο που να μην είναι φτιαχτό και εμπόρευμα! - ούτε καν οι αναμνήσεις μας...

Τώρα, πως βρέθηκε αυτή η μαλακία στο σπίτι της γιαγιάς, δεν ξέρω να σας πω. Δεν θέλω να υποθέσω καν. Για την ιστορία πάντως, η φωτογραφία στέκεται ακόμα δίπλα απ' το κρεβάτι μου. Απλά έχει χάσει νοητή απ' την γοντεία της...

Στιγμές στην Πλόη

Θεσσαλονίκη, ξανά. Πλατεία ναυαρίνου. Οι δημοτόματσοι μόλις έχουν περάσει και έχουν μαζέψει έναν μικροπωλητή που αράζει μπροστά απ' το βιβλιοπωλείο "Κεντρί". Έχω μπει να ψάξω για ένα βιβλίο, και ακούω την τύπισα από το διπλανό μαγαζάκι - με χάντρες και ριοπά ethnic μικρομπαρμαδάκια - να έχει πιάσει κουβεντούλα με τους γύρω.

"Καιρός ήτανε", ακούω που λένε. "Πρέπει άμα είναι να τους μαζέψουν όλους σε ένα μέρος, να πουλάνε εκεί τηνπραμάτια τους, να μην μας κλέβουν κι εμάς την πελτατεία. Όποιος θέλει κινέζικες μαλακίες, να πάει εκεί να τις πάρει." Κάπου εκεί με πιάνουν τα διαόλια μου και βγαίνω να την ρωτήσω κατ' αρχήν πως γίνεται κάποιος που πουλάει πίνιακες να κλέβει πελτατεία από ένα μαγαζί με χάντρες. Ακολουθεί ένας αρκετά μακρύς και έντονος διάλογος, με επιχειρήματα τύπου "έτσι όπως αράδιαζε τα πράγματά του έκλεινε τον δρόμο μπροστά από το μαγαζί

μου" ή: "έτσι όπως καθόταν με ανοιχτά τα πόδια απέναντί μου έβλεπα τα πάντα (μιλάμε για σόκιν καταστάσεις)" ή: (το καλύτερο όλων) "δεν φορούσε παπούτσια και άπλωνε τα βρωμοπόδια του μπροστά μου". Και φυσικά, αν εξηγούσες πως όλα αυτά ακούγονται κάπως (ας πούμε) ρατσιστικά, ξεκινούσε το τροπάρι "εγώ τους αγαπάω τους μαύρους, ποιος είσαι εσύ που θα με πεις και ρατσίστρια, εσύ που με τα λεφτά του μπαμπά έρχεσαι να μου την πεις εμένα που δουλεύω εδώ όλη μέρα για να μου κλέβει την δουλειά αυτός ο μαύρος". Από ένα σημείο και μετά φυσικά παραιτήθηκα, αφού έριξα τις πρέπουσες χριστοπανηγίες. Έτσι, μικρομαγαζάτορες. Αυτό είναι το σωστό... Σας έχει χτυπήσει η κρίση στο κόκαλο και αντί να βγείτε να φάτε τους μεγάλους, ξεσπάτε στους μικρότερους, στο εύκολο θύμα. Ο μικροπωλητής που πουλάει πίνιακες στον δρόμο για να βγάλει τρεις κι εξήντα σας φτάνει. Αυτός που ρίσκαρε την ζωή του για να έρθει στην "παραδεισένια Ελλάδα" και να ακούει τις μαλακίες σας, σας φτάνει που δεν έχει δουλειά το μαγαζάκι σας. Αυτός που η φαμίλια και οι φίλοι του παίζει να σαπίζουν τώρα κάπου στον πάτο του αιγαίου, σας φτάνει που δεν ντύνεται σωστά μπροστά σας. Η κυράτσα παραπάνω έχει τουλάχιστον συνείδηση του που ανήκει: στους βολεμένους αυτού του κόσμου.

Εσείς έχετε ξεχάσει που ανήκετε... και μακάρι κάποτε να θυμηθείτε.

Ζύπνα με όταν θα είμαι ελεύθερος.

Μη με ενοχλείς όσο απλά το σκέφτομαι.

Φοβάσαι;

Η επίδραση των παραισθήσεων δεν πέρασε ακόμα,
γι' αυτό πάψε να ρωτάς το τι πιστεύω πως συμβαίνει.

Το ονειρεύομαι πολύ καιρό τώρα αλλά μου λεν να
περιμένω. «Δεν είμαστε έτοιμοι ακόμα», λένε.

ΖΥΠΝΑ ΜΕ ΟΤΑΝ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ. ΦΟΒΑΣΑΙ;

*Μου 'παν πως μεγάλωσα αρκετά
για να πιστεύω παραμύθια.*

*Μου 'παν πως δε μεγάλωσα αρκετά
για να μάθω την αλήθεια.*

*Μου 'παν πως καλό είναι να ονειρεύομαι
μα πάντα στα κλειδιά.*

*Μα μου 'παν πως δεν πρέπει να ελπίζω
στα όνειρά μου πιο μετά.*

Είχε μορφή γυναίκας...

Στήθη, καρπούλες, μαλλιά.. Όλα γυναικεία.

Ντύσου να φύγουμε, δεν έχουμε πολύ
χρόνο μπροστά μας...
Ο δρόμος είναι μακρύς και εγώ νιώθω
κάπως εξαντλημένος...
Σκεφτόμουν βλέπεις.
Σκεφτόμουν όλο το βράδυ.

Να σου πω τι μ' απασχολεί;

Πόσο μπορεί να κρατήσει ένας σπάγκος
όταν του ασκείται δύναμη μεγαλύτερη
από 100 newton;

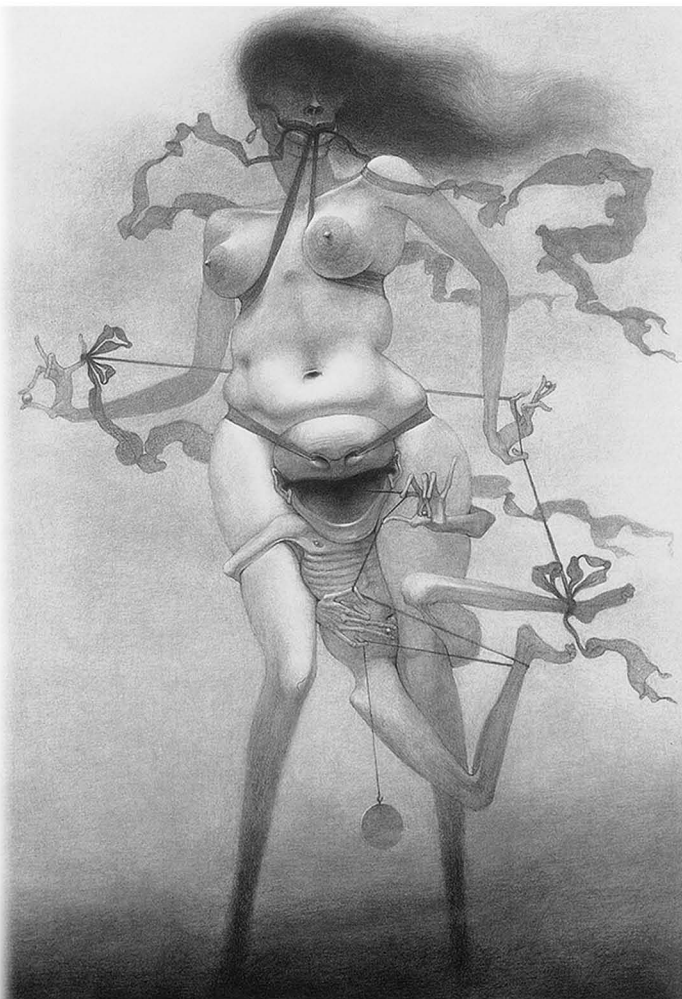
Αν λάβεις υπόψη την σχέση:

$$1N = 1 \times (kg \cdot m) / s^2$$

εξάγεται το εξής συμπέρασμα:

**Οι ώρες του σπάγκου είναι
μετρημένες.**

Κείμενο: Ήρωας

ΣΤΑ ΜΕΡΗ ΠΟΥ ΖΩ

Στα μέρη που ζω δεν υπάρχουν θεοί
Πατρίδες ανθρώπων, άνθρωποι πατρίδων
Δεν υπάρχει ψυχή, παρά μόνο εγώ
Εγώ ο ακτήμονας ταξιδευτής

Φορές-φορές σε είδα και σένα
Που έπλεες μόνος με ένα δισάκι
Γεμάτο πράγματα ανείπωτα, νέα
Πράγματα που ως τότε δεν είπε κανείς

Σε είδα, θαρρώ, σ' ένα λόφο
Χορτάρι απάτητο εκεί, κι εσύ
Με τις ιδέες, κι άλλος κανείς
Να σου κηρύξει όσα λες, λαθραία

Κι όσα έλεγες, φως- σκοτάδι οι πράξεις
Μα μου είπες πως μόλις βραδιάσει
Υπάρχει ελπίδα, γιατί και οι δυο
Το ξέρουμε, πως σε λίγο φωτίζει

Κι όταν φωτίσει, μου είπες, θαρρώ
Εκεί είναι νέα ζωή, νέος κόσμος
«φαντάσου» μου είπες, «τη γη αυτή
να μην την νιώθαμε μόνο εμείς»

«Είδες ποτέ σου αυγής μεσημέρι;
Είδες πρωί δίχως βράδυ ποτέ;
Το φως πάντα έρχεται από σκοτάδι
Αιώνες ο ήλιος σε τούτη τη γη»

«Και συ», σε ρωτώ, «τι κάνεις εκεί;
Εκεί ψηλά που όψη δεν φτάνει;»
«Τραβάω τον ήλιο να έρθει στη γη,
μήπως και ζήσω να δω το φεγγάρι»

Κείμενο: Σχεδ-ών

1916
1920

Αισθητικό ινστιτούτο

...έρευνες πάνω στην ασυνέχεια της Τέχνης

arthur

Cravan

«Όταν μένω
πολύ καιρό σε
ένα μέρος, με
συντρίβει η
ηλιθιότητα.»

«Θα ήθελα να
είμαι στην
Βιέννη και στην
Καλκούτα/ λα-
θρεπιβάτης σε
κάθε πλοίο και
κάθε τρένο/ συ-
νοσιαζόμενος με κάθε
γυναίκα και καταβροχθί-
ζοντας κάθε πιά-
το/κοσμικός, χημικός,
πόρνη, μεθυσμένος, μου-
σικός, εργαζόμενος, ζω-
γράφος, ακροβάτης, ηθο-
ποιός/ νέος, γέρος, απα-
τεώνας, αλήτης, άγγελος
και γλεντζές/ εκατομμυ-
ριούχος, αστός, κάκτος,
καμηλοπάρδαλη ή κορά-
κι/ δειλός, ήρωας, μαύρος,
μαϊμού, δον Ζουάν, ντα-
βατζής, λόρδος/ αγρότης,
κυνηγός, βιομήχα-
νος/ χλωρίδα και πανί-
δα/ είμαι όλα τα πράγμα-
τα, όλοι οι άνθρωποι και
όλα τα ζώα.»

iller-Müller
998866
GANG
AFGIFTE

Fabian Avenarius Lloyd, γεννηθής 22 Μαΐου του 1887 στη Λωζάνη της Ελβετίας - το 1912, αλλάζει το όνομά του σε Arthur Cravan - αυτο-παρουσιάζεται ως “άνιψιός του Oscar Wilde”, πράγμα το οποίο όλως παραδόξως αληθεύει, καθώς και ως ο “πιο κοντοκουρεμένος ποιητής του κόσμου”.

Σπούδασε στην Ελβετία και στη συνέχεια σε μια Αγγλική στρατιωτική ακαδημία, απ' την οποία διώχτηκε αφού χτύπησε έναν καθηγητή του - μέσα στο χάος του Α' Παγκοσμίου πολέμου, ταξιδεύει σε όλη την Ευρώπη χρησιμοποιώντας μια σειρά από διαβατήρια, τα περισσότερα πλαστά - δηλώνει “πολίτης είκοσι χωρών”, μια εποχή που ο διεθνισμός θεωρείται έγκλημα - το 1909 εγκαθίσταται στο Παρίσι, όπου και αρχίζει την ταραγμένη του σταδιοδρομία - επιθυμεί να γίνει “πρωταθλητής βαρέων βαρών της Γαλλίας”, χωρίς να έχει δώσει ούτε έναν αγώνα - ορκισμένος αντιρρησίας, θα καταφύγει στη Νέα Υόρκη για να αποφύγει την στρατολόγηση - θα κάνει μια στάση στη Βαρκελώνη, για να μονομαχήσει σε έναν αυτοκαταστροφικό, αψυχολόγητο αγώνα πυγμαχίας με τον Jack Johnson, τον πραγματικό παγκόσμιο πρωταθλητή βαρέων βαρών - αδέκαρος, τριγυρίζει στην πόλη, κοιμάται στο Central Park, μεθοκοπάει σε sports cafe.

Τρία χρόνια αργότερα, όταν οι Η.Π.Α μπαίνουν στον πόλεμο, θα φύγει ξανά, για τους ίδιους λόγους, προς το Μεξικό αυτή τη φορά, θέλοντας να ανοίξει σχολή πυγμαχίας - διακατέχεται από ένα “παράλογο πάθος να πάει στη Βραζιλία να δει τις πεταλούδες”, όπως αναφέρει ο ίδιος - το 1918 θα συνδεθεί με την ποιήτρια Mina Loy - μετά τον γάμο τους προγραμματίζουν ένα ταξίδι στην Αργεντινή - η Mina θα πάρει το τακτικό πλοίο, ενώ ο Cravan, δίχως φράγκο στην τσέπη, θα ταξιδέψει με ένα ψαροκάικο - και δεν θα φτάσει ποτέ, αφού τα ίχνη του χάνονται από το σημείο εκείνο και μετά, αφήνοντας πίσω του μονάχα έναν μύθο...

«Έχω είκοσι χώρες στη
μνήμη μου, και ίχνος
από χρώματα εκατό
πόλεων στην ψυχή μου.»

Oscar Wilde

«Οι αποβλακωμένοι δε βλέπουν το
ωραίο παρά μόνο στα ωραία
πράγματα.»

Από το 1911 ως το 1915, εκδίδει το περιοδικό κριτικής *Maintenant!* (τόρα), τυπωμένο σε χαρτί κρεοπωλείου - τριγύριζε, κουβαλώντας τα τεύχη σε ένα καροτσάκι λαϊκής αγοράς, και το μοίραζε στους δρόμους του Παρισιού - το 1912 γράφει για την αυτοπροσωπογραφία της Marie Laurencin πως "δείχνει να χρειάζεται ένα καλό ξύρισμα", οδηγώντας τον εραστή της Guillaume Apollinaire να τον καλέσει σε μονομαχία - μια αντίστοιχη κριτική για την ζωγράφο Sonia Delaunay τον οδηγεί στην φυλακή.

Το 1913, γράφει πως ο θεός του, ο Oscar Wilde, είναι ακόμα ζωντανός και θα τον επισκεφτεί (η εφημερίδα *New York Times* πάντως την πατάει, και αναδημοσιεύει την ειδήση).

Υμνεί τον αθλητισμό, φτύνει την ποίηση, κατακρίνει την τέχνη, προκαλεί και προσβάλλει τους πάντες - παρ' όλα αυτά θα κερδίσει συμπάθειες ανάμεσα στο αναδυόμενο Ντανταϊστικό ρεύμα των ημερών, τον Breton, τον Picabia, τον Duchamb - υπογράφει με δεκάδες ανόητα ψευδώνυμα, Marie Lowitska, Τυχοδιώκτης, Ναύτης του Ειρηνικού, Διαρρήκτης του Ξενοδοχείου, Ανιψιός του Oscar Wilde...

ΓΙΑ ΕΝΑΝ
ΑΛΗΘΙΝΟ
ΖΟΓΡΑΦΟ, ΤΟ
ΜΟΝΤΕΛΟ
ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ Η
ΙΔΙΑ.

«Η Τέχνη, με κεφαλαίο Τ, καλή μου δεσποινίς, είναι αντιθέτως, και κυριολεκτικώς, ένα άνθος (ω, παλιόπαιδο!) που δεν ανθίζει παρά εν μέσω ενδεχόμενων, και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι μια κουράδα είναι εξ ίσου απαραίτητη για τη δημιουργία ενός αριστουργήματος όσο το μάνταλο της πόρτας σας, όπου, για να πλήξει τη φαντασία σας κατά τρόπον συγκλονιστικό, δε χρειάζεται επίσης, λέγω, παρά το ρόδο, θεσπέσια χαύνο, που αποπνέει σαγηνευτικά όσων και αρωματικά τα πέταλά του, δροσίσιμαμένα ράθυμα στο παρθενικά ωχρο μάρμαρο της ευθραύστως τρυφερής και καλλιτεχνικής σας καρποδοχού (βυζάκια χνουδωτά!).»

«Αδυνατώ να υπερασπισθώ τον εαυτόν μου στον Τύπο, έναντι των επικρίσεων που έχουν υποκριτικώς υπαινιχθεί ότι σχετίζομαι με τον Apollinaire ή με τον Marinetti, πληροφορώ άπαντες ότι, εάν ξαναρχίσουν, θα στραμπουλήξω τα γεννητικά τους όργανα. Ένας εξ αυτών έλεγε στη γυναίκα μου: "Τί τα θέλετε, ο κ. Cravan δεν έρχεται συχνά ανάμεσά μας". Ας το μάθουν άπαξ και διά παντός: δεν πρόκειται να εκπολιτισθώ.»

Αξέχαστες θα μείνουν οι δημόσιες εμφανίσεις του - στις 5 Ιουλίου 1914 καλεί τον κόσμο "ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΔΕΙΤΕ/αίθουσα των Σοφών Κοινωνιών/οδός Δαντόν αριθμός 8/τον ποιητή/Arthur Cravan (ανιψιό του Όσκαρ Ουάιλντ/πρωταθλητή πυγμαχίας, βάρος 125 κιλά, ύψος 2 μέτρα/Ο ΒΙΑΙΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ/ΘΑ ΜΙΛΗΣΕΙ/ΘΑ ΧΟΡΕΥΕΙ/τον νέο χορό "Boxing Dance" - χορεύει, βρίζει το κοινό, ρίχνει μερικούς σκόρπιους πυροβολισμούς, πυγμαχεί.

Το 1913, ενώ τον έχουν καλέσει να μιλήσει για την λογοτεχνία, αρχίζει να μιλάει για τον αθλητισμό μπροστά στο έκπληκτο κοινό του - το 1917, στο Σαλόνι των Ανεξάρτητων, μεθυσμένος, ξεχνάει τον λόγο που ανέβηκε στο βήμα και αρχίζει να γδύνεται, καταλήγοντας για μια ακόμη φορά φυλακή - οι Ντανταϊστές αποκαλούν αυτή την πράξη ως "μια ακόμη μεγάλη νίκη του Νταντά" - προσβάλλει και παίζει την αυτοκτονία του, ουκ ολίγες φορές ξεχνάει να εμφανιστεί στις ομιλίες του...

«Μα μπορεί κανείς να διδάξει πώς να ζωγραφίζεις ή να σχεδιάζεις, πώς να είσαι ταλέντο ή μεγαλοφυΐα;»

«Η ζωγραφική σημαίνει να περπατάς, να τρέχεις, να τρως, να κοιμάσαι και να κάνεις τις ανάγκες σου. Πείτε με βρωμιάρη, αλλά έτσι είναι.»

«Κάθε μεγάλος καλλιτέχνης έχει την αίσθηση της πρόκλησης.»

PLAZA DE TOROS MONUMENTAL
DOMINGO 23 ABRIL DE 1916
 A las 3 de la tarde
GRAN FIESTA DE BOXEO
 en la cual tendrán lugar
 6 interesantes combates entre notables luchadores, 6

JACK JOHNSON-ARTHUR CRAVAN

Finalizará el espectáculo con el sensacional encuentro entre el campeón del mundo

Jack Johnson
 Negro de 110 kilos
 y el campeón europeo

Arthur Cravan
 Blanco de 105 kilos

En este match se disputará una bolsa de 50.000 pts. para el vencedor.

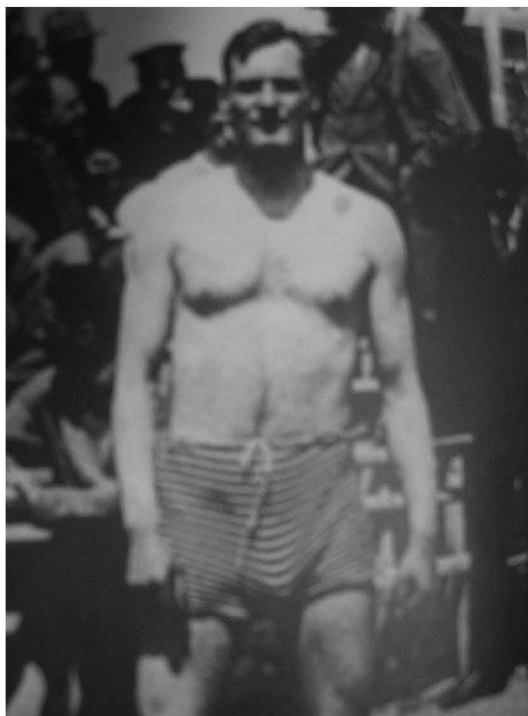
Véanse programas

PRECIOS (incluidos los impuestos)
 SOMERA Y SOL Y SOMERA: Palco con estrado: 20 ptas.-Bila de ring 1º fila con estrado: 20 ptas.-Bila de ring 2ª fila con estrado: 20 pta.-Bila de ring 3ª y 4ª filas con estrado: 10 pta.-Bila de ring 5ª, 6ª, 7ª y 8ª filas con estrado: 15 pta.-Barra con estrado: 10 pta.-Cafeterías con estrado: 500 pta.-Bila sin estrado: de Palco con estrado: 8 pta.-Bila sin estrado: 5 pta.

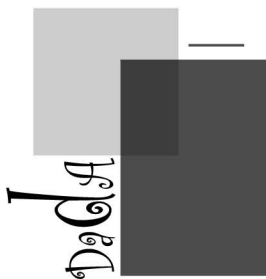

«Η τέχνη υπάρχει μονάχα μέσα από την κλεψιά, την απάτη και τη μηχανορραφία, εκεί όπου η ζέση και το πάθος γίνονται αντικείμενα υπολογισμού, η τρυφερότητα αντικαθίσταται από το συντακτικό και η καρδιά από τον ορθολογισμό, όπου μήτε ένας ευγενής καλλιτέχνης δεν μπορεί να ανασάνει, ενώ εκατό άνθρωποι βγάζουν το ψωμί τους εμπορευόμενοι καινοτομίες.»

ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ
ΑΞΙΟΠΛΑΙΟ ΝΑ
ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙΣ ΤΟ
ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΣΤΟ ΦΩΣ
ΠΑΡΑ ΣΤΟ
ΣΚΟΤΑΔΙ.

“Κάτι ανάμεσα σε τσαρλατάνος και ιδιοφυΐα”, αφήνει πίσω του ελάχιστη δημιουργική παραγωγή, μα μια ζωή κατασκευασμένη σαν έργο τέχνης, επηρεάζοντας μετέπειτα το Ντανταϊστικό κίνημα, το Σουρρεαλιστικό κίνημα, τους Καταστασιακούς, ακόμη και το punk...

«Θα πρέπει να ονειρεύεται κανείς τη ζωή του με μεγάλη προσοχή, αντί να την ζει απλώς αποσπασματικά. Κουρασμένος από την αναζήτηση της μέρας, θα γευτεί την νύχτα.»

«Έζησα σε μια εποχή, που θα μπορούσα να έχω την παραισθήση να πιστεύω πως κανείς άνθρωπος δεν ήταν ίσος μου.»

ΠΗΓΕΣ

LINKS:

http://en.wikipedia.org/wiki/Arthur_Cravan
<http://www.brooklynrail.org/2004/06/books/the-provocations-of-arthur-cravan>
<http://withhiddennoise.net/2006/08/03/arthur-cravan-boxer-art-critic/>
<http://sdrc.lib.uiowa.edu/dada/Maintenant/index.htm>
http://nihilspot.blogspot.com/2007_02_01_archive.html

BIBΛΙΑ:

Jean-Yves Jouannais, “Οι τρεις αυτόχειρες της κοινωνίας”, Ο Αιώνας των Ανατροπών, Εκδόσεις Οξύ, 2004

C.W.E.Bigsby, Νταντά και Σουρρεαλισμός, Εκδόσεις Ερμής, 1984

Matthew Gale, Νταντά και Υπερρεαλισμός, Εκδόσεις Καστανιώτη, 1999

Maurice Nadeau, Ιστορία του Σουρρεαλισμού, Εκδόσεις Φόρμα, 1978

Arthur Cravan, Ο Oscar Wilde ζει! και άλλα κείμενα, Εκδόσεις Φαρφουλάς, 2009

Αφρώστια

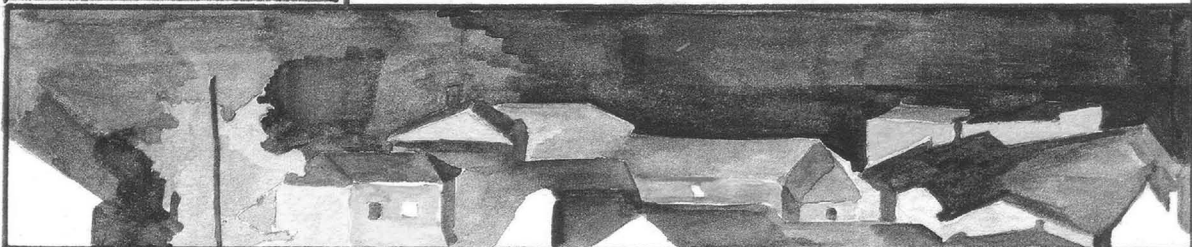
Κάποτε, ένας Βάχμα εμφανίστηκε έξω από την Καλορμίνη. Έντρομοι, οι κάτοικοι της πόλης έστειλαν την φρουρά να τον βρει... Κανένας φρουρός δεν επέστρεψε. Την νύχτα, ο Βάχμα μπήκε κρυφά στην πόλη. Πήγε στο παλάτι, έσφαξε όποιον βρήκε μπροστά του ώσπου έφτασε στα διμερίσματα του Χαλίφη. Εκεί, σχεδίασε στην πόρτα του το σημάδι του Θανάτου. Την άλλη μέρα, ένας ταπεινός τσαγκάρης πέθανε... Αυτό, σημαίνει πως το Χάος ισχύει πάντα.

Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ Ο ΓΚΑΟΥΤΣΟ ΚΑΙ Η ΝΥΧΤΑ

ΣΕΝΑΡΙΟ - ΣΧΕΔΙΟ: ΦΩΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

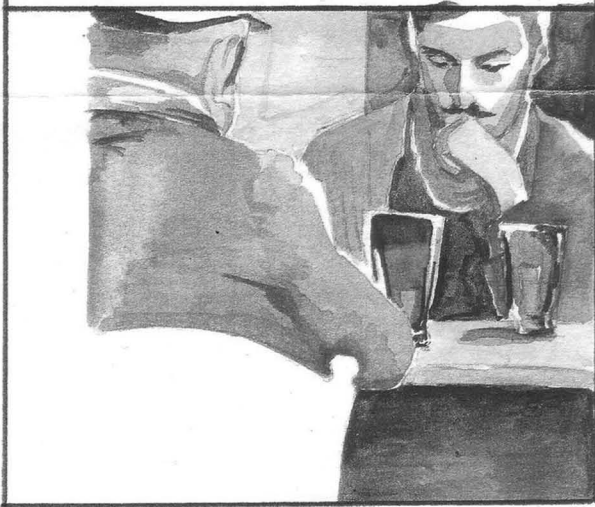
Ο Τ. ΕΙΔΕ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ...

ΟΝΕΙΡΕΥΤΗΚΕ ΠΩΣ ΗΤΑΝ Η ΝΥΧΤΑ ΠΟΥ ΠΕΦΤΕΙ ΠΑΝΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΣΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕΦΑΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ ΝΥΣΤΑΓΜΕΝΟΙ, ΠΑΡΑΔΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΚΟΥΡΑΣΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

ΤΟΥΣ ΓΕΡΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΚΑΘΟΤΑΝ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ ΠΙΝΟΝΤΑΣ ΗΣΥΧΟΙ ΤΗ ΜΗΥΡΑ ΤΟΥΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΞΤΕΝΙΖΑΝ ΤΑ ΜΑΥΡΙΑ ΤΟΥΣ...

ΚΑΙ ΕΙΔΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΟΙΜΟΤΑΝ, ΚΑΘΟΤΑΝ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ ΑΚΟΥΗΛΟΝΤΑΣ ΠΑΝΣ ΣΤΟ ΠΕΡΒΑΖΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΘΥΡΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΖΕ ΑΠΟΡΡΟΦΗΜΕΝΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

ΘΕΛΕ ΝΑ ΓΙΝΕ ΕΝΑΣ ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΠΟΥ ΘΑ ΟΡΓΩΝΕΙ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΜΕ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΟΥ. ΘΑ ΤΑΞΙΔΕΥΕ ΠΑΡΕΑ ΜΕ ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΛΑΡΟΥΣ. ΘΑ ΕΧΕ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΠΑΠΑΓΑΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΜΟΥ ΘΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑΣΩ "CAPTAIN BABYLON".

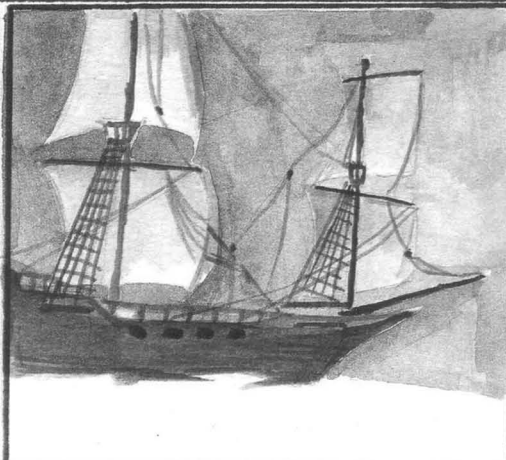
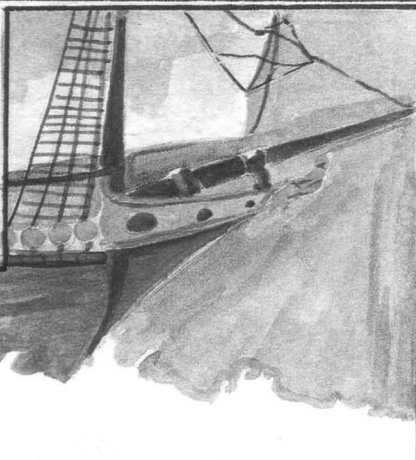

Ο Τ. ΡΩΤΗΣΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ, "ΤΙ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ".

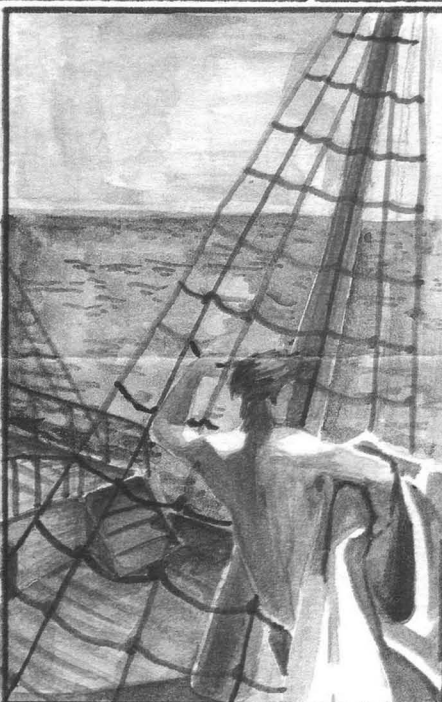
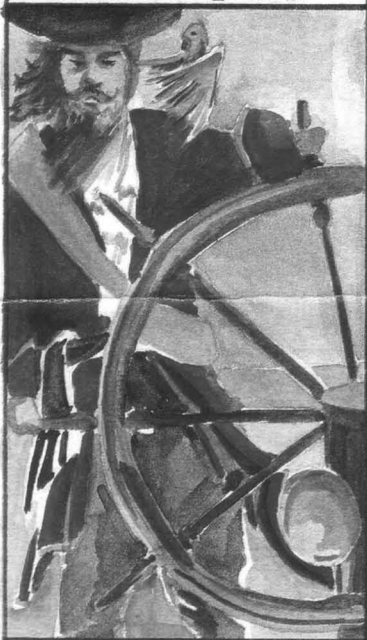

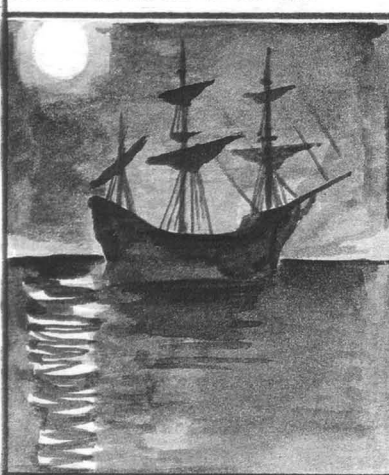
ΚΑΙ ΑΜΕΣΩΣ Ο Τ. ΕΙΔΕ ΠΩΣ ΑΛΛΑΞΕ ΚΑΙ ΑΠΟ ΜΑΥΡΗ ΝΥΧΤΑ ΠΟΥΝΤΑΝΕ, ΕΓΙΝΕ ΚΑΡΑΒΙ ΠΕΙΡΑΤΙΚΟ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΕΓΙΝΕ ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΠΕΡΝΟΥΣΑΝ...

ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ Ο Τ. ΑΚΟΥΣΕ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΤΗ ΠΟΥ ΑΚΟΥΜΠΟΥΣΕ ΣΤΗ ΚΟΥΠΑΣΤΗ ΝΑ ΑΝΑΣΤΕΝΑΖΕΙ

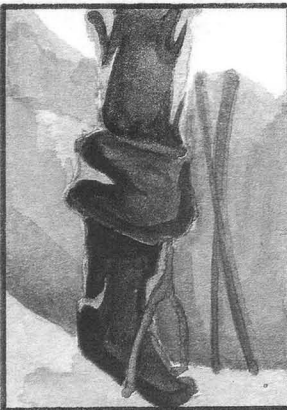
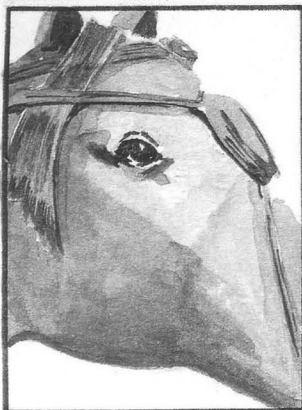

ΤΟΝ ΡΩΤΗΣΕ "ΤΙ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ".

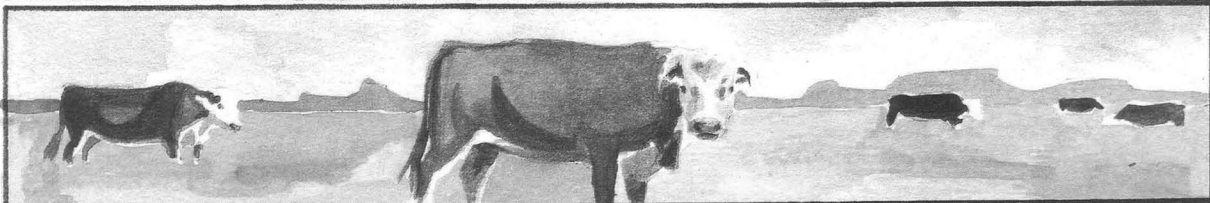
ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΕΝΑΣ ΓΚΑΟΥΤΣΟ. ΘΑ ΤΡΕΧΩ ΣΤΙΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΑΔΕΣ ΜΕ ΤΟ ΑΠΟΓΟ ΜΟΥ ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΓΕΛΑΔΙΑ. ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΘΑ ΚΑΘΩΝΑΙ ΣΤΗ ΦΟΤΙΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΚΑΙ ΘΑ ΠΙΝΩ ΜΑΤΕ.

ΚΑΙ ΑΜΕΣΩΣ Ο Τ. ΕΙΔΕ ΠΩΣ ΑΛΛΑΞΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΤΙΚΟ ΚΑΡΑΒΙ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΕΓΙΝΕ ΕΝΑ ΘΡΑΙΟ ΔΥΝΑΤΟ ΑΛΟΓΟ

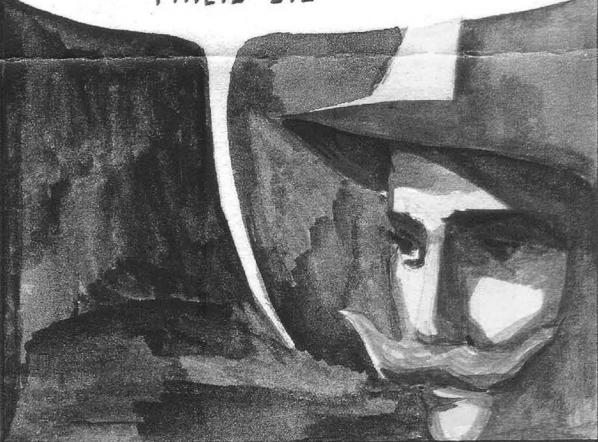
ΚΑΙ Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΕΓΙΝΕ ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΔΕΜΕΝΟΣ ΓΚΑΟΥΤΣΟ ΠΟΥ ΦΟΡΟΥΣΕ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΕΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΕΣ ΜΠΟΤΕΣ

ΚΑΙ ΠΕΡΝΟΥΣΑΝ ΟΙ ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑ ΘΡΑΥΟ ΠΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΝΤΑΝ ΔΙΠΛΑ ΣΤΗ ΦΟΤΙΑ Ο Τ. ΑΚΟΥΣΕ ΤΟΝ ΓΚΑΟΥΤΣΟ ΝΑ ΑΝΑΣΤΕΝΑΖΕΙ

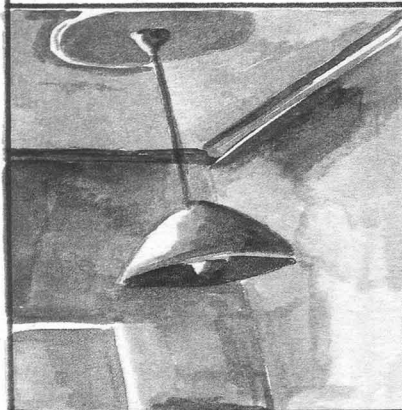

ΘΕΛΩ ΕΓΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΕΣΥ ΚΑΙ ΕΣΥ ΝΑ ΓΙΝΕΙΣ ΕΓΩ

ΤΟΝ ΡΩΤΗΣΕ "ΤΙ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ",

ΚΑΙ ΤΟΤΕ Ο Τ. ΞΥΠΝΗΣΕ

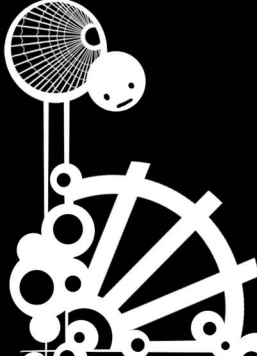
ΕΞΟ ΗΤΑΝ ΑΚΟΜΑ ΝΥΧΤΑ

ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΠΑΙΔΙ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

[Μέρος 1] ΒΙΒΛΙΑ - ΕΝΤΥΠΑ

Αντίδοτο, τεύχος 3

Κατηγορία: Buy it

Το τρίτο χτύπημα του εξ' Αθηνών fan-zine "Αντίδοτο στα δηλητήρια της πολι-

τιστικής βιομηχανίας" κατέφτασε, και το πήραμε, το ανοίξαμε, το ξεζουμίσαμε, το απολαύσαμε και είπαμε και να σας το προτείνουμε.

Στο τεύχος δεσπόζει (λόγω όγκου αλλά και βαρύτητας) η συνέντευξη του Τάσου, απ' τα "Ζώα προς εξαφάνιση" -κοινώς Βανδαλούπ! Όσοι αγνοείτε την εν λόγω μπάντα, σημαίνει μάλλον ότι δεν έχετε ακούσει ποτέ πανκ στη ζωή σας. Πρόβλημά σας... Η συνέντευξη πάντως τα λέει όλα, αφού μιλάμε για μια ιστορική μπάντα που παίζει απ' το '90 και έχει ζήσει μισό κιλό ιστορίες. Οι απαρχές του DIY στην Ελλάδα, τα ξεχασμένα συγκροτήματα της δεκαετίας, οι ομηρικοί καυγάδες ανάμεσα στους πολιτικοποιημένους και τους "street punk", τα live στις καταλήψεις, η θεσσαλονίκη του τότε: τόσα πράγματα που χρειάστηκαν 12 σελίδες συνέντευξη για να χωρέσουν! Συγκινητικό, ακόμα και για όσους δεν έζησαν την εποχή εκείνη...

Κατά τ' άλλα, φουλ υλικό: λίγο για την γρίπη των χοίρων (το μεγαλύτερο ψέμα της χρονιάς εδώ που τα λέμε), λίγο για το "τέρας που λέγεται Α.Ε.Π.Ι", τον διάολο των πνευματικών δικαιωμάτων, λίγο για το νομοσχέδιο για τους μετανάστες, λίγο για τον Δεκέμβριο - και αν ήταν απάντηση ή ερώτηση-, λίγο και οι σταθερές στήλες ΦΑΝ ΠΕΗΤΖΙΣ / ψειριστική / και οι κλασικές προτάσεις σε βιβλία,

έντυπα και CD και η γαμάτη νέα στήλη ΔΕ ΣΕ ΕΙΔΑ που μακάρι να την διατηρήσουν γιατί βγάλαμε γέλιο.

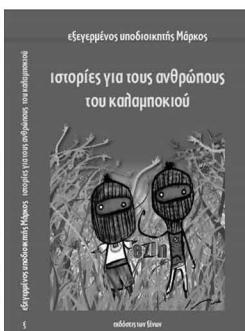
Το Αντίδοτο κυκλοφορεί σε 1000 αντίτυπα σε όλη την Ελλάδα και στο site θα βρείτε μια πλήρη λίστα των σημείων διανομής.

Site: www.antidotozine.gr

Ιστορίες για τους ανθρώπους του καλαμποκιού

Συγγραφέας: εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος

Κατηγορία: Buy it

Εδώ και 16 χρόνια, στα βουνά του νότιου μεξικού, λαμβάνει χώρα ένα μαγικό πείραμα για την ελευθερία.

Την 1^η Γενάρη του 1994, με την δύναμη του λόγου και των όπλων, οι Ζαπατίστας κατέλαβαν και ανακήρυξαν 38 δήμους του Μεξικού "αυτόνομους και εξεγερμένους". Ένα πείραμα που συνεχίζεται ως σήμερα αφού παρά τις συνεχείς επιθέσεις της κυβέρνησης και παραστρατιωτικών οργανώσεων, με την στήριξη των Ινδιάνων και χιλιάδων αλληλέγγυων απ' όλο τον κόσμο, οι Ζαπατίστας συνεχίζουν "να προχωρούν ρωτώντας, να βαδίζουν τον δρόμο της αντίστασης στον καπιταλισμό, να οικοδομούν την αυτονομία των ιθαγενών κοινοτήτων, να μην επιζητούν την εξουσία ούτε την θέση της πρωτοπορίας, να έρχονται από τα κάτω και αριστερά: από το μέρος της καρδιάς"...

W/E (whatever): Δεν έχουμε ιδέα με ποιά διαδικασία κα

Share it: Το παρόν μοιράζεται. Αυτοί που το δημιούργησαν θέλησαν να συνεισφέρουν τις όποιες ιδέες / θέσεις / εμπνεύσεις τους δίχως την διαμεσολάβηση του χρήματος. Μπορείτε να το βρείτε να κυκλοφορεί ελεύθερα στους (διδυκτικούς ή μη) χώρους που αναγράφονται στην περιγραφή του. Με την σειρά σας μοιράστε το με οποιονδήποτε τρόπο επιλέξετε.

Buy it: Το παρόν πωλείται, είτε με τιμή κόστους είτε με ελεύθερη συνεισφορά. Αυτοί που το δημιούργησαν χρησιμοποιούν τα έσοδα για να καλύψουν τα έξοδα / για την συνέχιση της δουλειάς τους / για να χρηματοδοτήσουν κάποια κινηματική διαδικασία. Ως ελάχιστο δείγμα σεβασμού, σας προτείνουμε να το αγοράσετε.

Αυτό το βιβλίο δεν μιλάει για την ιστορία των Ζαπατίστας. Μιλάει για την ψυχή τους.

Εικοσιπέντε μύθοι και παραμύθια για την αλληλεγγύη, την ελευθερία, την αναζήτηση και την ανατροπή. Για το φέμα, το χρήμα και την εξουσία. Για τους απρόσεκτους Πρώτους θεούς, τους Φύλακες, το κογιότ-άνθρωπο-φεγγάρι, τον γέρο-Αντόνιο, το σκαθάρι Δον Ντουρίτο, το κοριτσάκι που το λένε Δεκέμβρη, τις πέτρες, τις σκιές, τα κοχύλια, τις τσέπες, τις παντόφλες, τις χτένες και τις οδοντόβουρτσες...

Εκδόσεις των ξένων

Τέχνη και Μαζική Κουλτούρα

Συγγραφέας: Συλλογικό έργο
[Antono/Marcuse/Horkheimer/Lowenthal]

Κατηγορία: Steal it

Παρά τον ενοχλητικό ακαδημαϊσμό τους και το άκαιρο κάποιων εκ των κειμένων (όπως το "Τζαζ, η αιώνια μόδα"), η φιλοσοφία της σχολής της Φρανκφούρτης συνεχίζει ακόμα και σήμερα να γεννάει ερωτήματα και προβληματισμούς πάνω σε βασικές ανθρώπινες καταστάσεις.

Στην συγκεκριμένη συλλογή, οι συγγραφείς εξετάζουν από διαφορετικά πρίσματα ένα "οδυνηρό κοινωνικό φαινόμενο" του 20ου (και 21ου, σαφώς) αιώνα: αυτό της μαζικής, "προοριζόμενης για το πλατύ κοινό" κουλτούρας. Αποτελεί τόσο ένα φιλοσοφικό σφηνάκι για όποιον επιθυμεί να έρθει σε επαφή με την σχολή της Φρανκφούρτης, όσο και μια συρραφή σκέψεων, κριτικών, παραδοχών και αρνήσεων, χρήσιμη για κάθε δημιουργό που έχει συνειδητοποιήσει πως η "τέχνη", όπως και κάθε κομμάτι της καθημερινότητάς μας, δεν (μπορεί να) είναι ουδέτερη, αλλά έχει πολύ συγκεκριμένες κοινωνικές και πολιτικές ρίζες και επιπτώσεις.

Σε πολλά σημεία οι στοχαστές δεν μπορούν να κρύψουν την (μεγαλο)αστική καταγωγή της σκέψης

τους, γι' αυτό διαβάσαμε το βιβλίο με έντονη κριτική ματιά. Σε άλλα σημεία, όμως, εντυπωσιαστήκαμε από τις αναζητήσεις πάνω σε κάποια ζητήματα. Ζητήματα όπως η μορφή και το περιεχόμενο κάθε έργου, που έχουν σταματήσει να συζητούνται δμόσια στην σφαίρα της ριζοσπαστικής δημιουργίας (η οποία πια ασχολείται με το μεταμοντέρνο σημείο της διαδικασίας, του αντιεμπνευματικού ή του αντιεπαρχικού). Κενό που σίγουρα δεν μπορεί να καλύψει κανένας στοχαστής ή κείμενο – μπορούν όμως να θέσουν κάποιους βασικούς προβληματισμούς προς συζήτηση.

Με όποιες επιφυλάξεις λοιπόν, αναζητήστε το...

Εκδόσεις: Ύψιλον

Αναρχισμός-Εικονογραφημένος οδηγός

Συγγραφέας: Clifford Harper

Κατηγορία: Steal it

...και εκεί που συζητάς με τον κόσμο, ακούς τα πιο παράξενα. Οι αναρχικοί, λέει, είναι "κάποιας μορφής βάνδαλοι που λατρεύουν μονάχα το χάος και την καταστροφή". Είναι "εξαγριωμένοι νεολαίοι - με τα λεφτά του μπαμπά", "κάτι σαν κομμουνιστές απλά πιο ακραίοι", "φασίστες, μιας και τα άκρα συναντιούνται", "χουλιγκάνια, απολίτικοι δίχως θεωρία, λόγο και ιστορία". Ο πιο ψαγμένος θα σου πετάξει και έναν Μπακούνιν, αν και δεν θα έχει διαβάσει ποτέ του – απλά κάπου τον πήρε το αυτί του. Μία σειρά από γραφικές παραδοξολογίες και κλισέ, που απαιτούν άπειρο χρόνο, υπομονή και διάθεση για να τις απαντήσει κανείς μία – μία.

Ή εναλλακτικά, μπορεί κάποιος να διαβάσει το παραπάνω βιβλίο!

Με απλότητα και συνοχή, δίχως συναισθηματικές φανφάρες και βαθιές αναλύσεις, ο Harper ταξιδεύει στην ιστορία των αναρχικών / ελευθεριακών / αυτόνομων ρευμάτων και κινήσεων σε όλον τον κόσμο, απ' τις μεσαιωνικές εξεγέρσεις των χωρικών μέχρι το αντιπολεμικό κίνημα, απ' τον φεμινισμό

II από προϊόν φτιάχτηκε το παρόν. Μπορείτε να κάνετε ότι νομίζετε...

Steal it: Το παρόν πωλείται, αλλά αυτοί που το δημιούργησαν επέλεξαν κάποια εταιρία διακίνησης (δισκογραφική, εκδοτικό σίκκο κτλ). Αρνούμεστε να προσφέρουμε στις εταιρίες αυτές την υπεραξία από την δουλειά του δημιουργού. Σας προτείνουμε να το κλέψετε είτε από κάποιο -μεγάλο κατά πρότυπο- κατάστημα, είτε κατεβάζοντάς το απ' το internet.

Think it: Το παρόν πωλείται και το έσοδο πάνε στην τσέπη του δημιουργού δίχως την διαμεσοθάλασσα εταιρίας διακίνησης ή διαφήμισης. Η συζήτηση για την εμπορευματοποίηση της τέχνης και των ιδεών είναι τεράστια και ανεξάντηλη. Σας προτείνουμε να κρίνετε και να πράξετε ανάλογα με το προϊόν του δημιουργού.

σμό μέχρι την οικολογία, απ' την ελευθεριακή εκπαίδευση μέχρι το πανκ, απ' τους Μπήτνικ μέχρι την οικολογία...

Κάνει στάση στην Ισπανία για τον εμφύλιο, στην Ρωσία για την Κροστάνδη, στο Σικάγο για την πρωτομαγιά, στην Ελβετία για το Νταντά, στην Γαλλία για τον Μάη του '68, στην Αμερική για τους Βιομηχανικούς Εργάτες του Κόσμου, στο Μεξικό για τους Ζαπατίστας...

Μας γνωρίζει με τους βασικούς θεωρητικούς, τον Προυτόν, τον Μπακούνιν, τον Κροπότκιν, τον Στίρνερ, τον Ράιχ, τον Γκόντγουιν, την Γκόνλντμαν, τον Φερρέρ, τον Μάχνο, τον Ντεμπόρ και τόσους ακόμα...

Συνοδευόμενα απ' τις κλασικές ξυλογραφίες του Harper, τα κείμενα του βιβλίου αυτού αποτελούν έναν πλήρη και απαραίτητο οδηγό για κάθε αναγνώστη που θέλει να έχει μια έστω ελάχιστη γνώση για το ριζοσπαστικότερο πολιτικό ρεύμα των τελευταίων αιώνων.

Εκδόσεις Επιλογή

Ακατάληπτες Μουτζούρες

Συγγραφέας: Συλλογικό έργο

Κατηγορία: Buy it

Πρόκειται για μία «βόλτα» μέσα σε στενά και δρόμους

όλης της Ελλάδας (και όχι μόνο), εκεί που μπορείς να δεις τοίχους να βγάζουν φωνή και να αποκτούν χρώμα. «Η Γέννηση του graffiti στη Νέα Υόρκη και η αφομοίωσή του», όπως επίσης και «η ελλαδική περίπτωση», αποτελούν βασικούς κορμούς μελέτης του φαινομένου του graffiti που απογειώθηκε το 1971 με το πρώτο tag: TAKI 183.

Οι Ακατάληπτες Μουτζούρες εκδόθηκαν από την γραμμή*500 η οποία, εφόσον πατάει στις βάσεις που έχουν θέσει οι ομάδες Barbarossa και αρεβ.ο.τ., «δε θα μπορούσε παρά να τρέφει έντονα αισθήματα για τον βανδαλισμό και την όξυνση του ταξικού ανταγωνισμού».

Πολλά κείμενα, πολλά ιστορικά δεδομένα και απειρες φωτογραφίες από tags και κομμάτια κάνουν αυτό το έντυπο να μοιάζει με θησαυρό στην βιβλιοθήκη όποιου χαμογελάει έστω και λίγο μπροστά στις «μουτζούρες» που καθημερινά αντικρίζει στους τοίχους της πόλης του.

Εκδόσεις: Γραμμή*500

ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

Ταξίδι στην ιστορία των ιών της υπακοής

Κατηγορία: Buy it

Για όποιον δεν έχει δει την ομώνυμη παράσταση της θεατρικής ομάδας Ανάπλους, ιδού το κόμιξ για παρηγοριά, σε σκίτσο ladykiller. Ιδιαίτερα ευχάριστη έκπληξη το συνοδευτικό cd με όλα τα τραγούδια της παράστασης.

Αρρώστια

Κατηγορία: Share it

Hand made εντυπάκι από Θεσσαλονίκη, κυκλοφορεί ύπουλα από χέρι σε χέρι. Κάπου αναζητά την αρρώστια, αρνείται την "υγεία", παραπαίει ανάμεσα σε προσωπικές αφηγήσεις και απρόσωπους επιφύλακτες, κολάζ και συλλογικές παράνοιες. Και τα σκίτσα του Βούλγαρου που τόσο αγαπάμε...

Η Πορτογαλία όπως τη φαντάζομαι

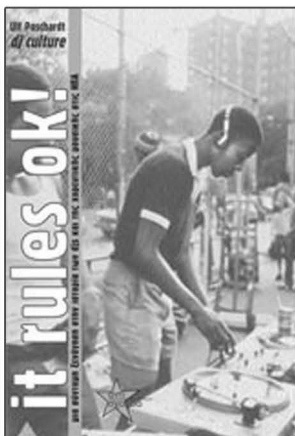
Κατηγορία: Share it

Γλυκύτατο και εύθυμο μικροσκοπικό μίνι - zine με κόμιξ του TAZ., που τριγυρίζει αδέσποτο σε βιβλιοπωλεία. Το "παιδί που μένει δίπλα στην disneyland" σίγουρα αξίζει ένα μικρό βραβείο σουρρεαλιστικού χιούμορ...

The Prisoner

Κατηγορία: Share it

Γνωστός γνωστού, γκραφίτας αν κρίνουμε απ' το σκίτσο, τον μπουζουριάσανε και μέσα απ' τη φυλακή μας στέλνει ένα κόμιξ (σε συνέχειες) που αφηγείται την έγκλειστη ζωή του. Επιφανειακά ανάλαφρο, αλλά για όποιον ξέρει τι παίζει, πιάνει εδώ κι εκεί την κατάμαυρη ειρωνία του...

IT RULES OK!

μια σύντομη ξενάγηση στην ιστορία των dj's και της χορευτικής μουσικής στις ΗΠΑ

Κατηγορία: [Buy it](#)

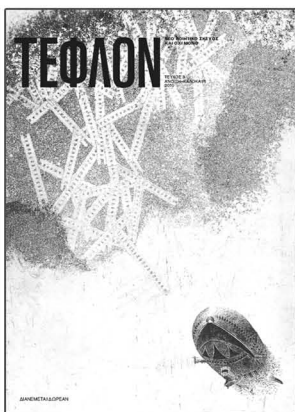
Το βιβλίο ασχολείται με την ιστορία και την εξέλιξη των dj's και της χορευτικής μουσικής. Από τους πειραματισμούς στο ραδιόφωνο

των μαύρων dj's τις δεκαετίες '50 και '60, στον Kool Herc και τον Grandmaster Flash. Παρουσιάζονται διάφορα μουσικά και κοινωνικά ρεύματα, η αλληλεπίδρασή τους και η από τα κάτω γέννηση υπό-κουλτούρας, είτε πρόκειται για τρόπο ομιλίας, είτε για στυλ χορού. Η εφεύρεση του rock 'n' roll. Οι underground ραδιοσταθμοί και η soul, σαν αυθεντικά μαύρη μουσική. Τα πρώτα χορευτικά clubs ως τόπος συνάντησης περιθωρίων, ομοφυλόφιλων και μαύρων των μητροπόλεων. Η disco ως προϊόν των πειραματισμών των dj's. Ο Hipster. Η rap ως η προφορική ιστορία των αфроαμερικανών και τα περιφερόμενα sound systems στη Jamaica σαν η ραχοκοκαλιά της διασκέδασης στο γκέτο. Το hip-hop. Η γέννηση του breakbeat, το beat box και τα pick up. Last night a dj saved my life...

* Το βιβλίο είναι αποσπάσματα - απόδοση από το βιβλίο "DJ CULTURE" του Ulf Poschardt και συνοδεύεται από σχετικό DVD.

Μπορείτε να το βρείτε στην κατάληψη της Λέσχης Κατασκόπων του 21ου αιώνα και σε επιλεγμένα βιβλιοπωλεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης.

Εκδόσεις: Αντισχολείο

ΤΕΦΛΟΝ, τεύχος 3

νέο ποικτικό σκεύος και όχι μόνο

Κατηγορία: [Share It](#)

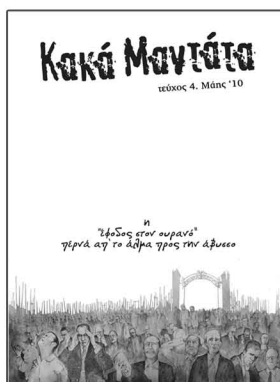
Το περιοδικό ΤΕΦΛΟΝ «.. δεν είναι μία απόπειρα να αναγνωριστούμε και να στελεχώσουμε μελλοντικά εκδοτικά συγκροτήματα και κυβερνητικά think tanks,

αλλά παρόρμηση να μοιραστούμε μαζί σας την γκάβλα και τους προβληματισμούς μας για τις περιπέτειες των λέξεων.»

Το τρίτο τεύχος του ΤΕΦΛΟΝ αποτελούμενο από πάνω από 110 σελίδες με ποιήματα και κείμενα είναι διαθέσιμο και κυκλοφορεί όπως πάντα δωρεάν σε επιλεγμένα βιβλιοπωλεία, όπως Ναυτίλος, Εναλλακτικό βιβλιοπωλείο, Πολιτεία, Ludens Lab, Vinyl Microstore στην Αθήνα και στο Κεντρί στην Θεσσαλονίκη. Μπορείτε επίσης να προμηθευτείτε τα παλιότερα τεύχη επικοινωνώντας με την συντακτική ομάδα του ΤΕΦΛΟΝ.

Αν η ποίηση δεν σας περνάει αδιάφορη, σας το προτείνουμε ανεπιφύλακτα...

<http://teflon.wordpress.com>

Κακά Μαντάτα, τεύχος 4

περιοδικό έντυπο αντι-πληροφόρησης

Κατηγορία: [Share It](#)

«Η έφοδος στον ουρανό περνά απ' το άλμα προς την άβυσσο» λέει στο εξώφυλλό του το 4ο τεύχος που κυκλοφόρησε τον Μάιο.

Όπως ήταν αναμενόμενο, τα εργατικά θέματα (απολύσεις, εργατικά ατυχήματα, εργατικές κινητοποιήσεις κτλ) καταλαμβάνουν αρκετές του σελίδες που μαζί με ζητήματα άρνησης στράτευσης, αντισημιού, κρίσης, άμεσων δράσεων, φυλακισμένων και άλλων προσφέρουν μία από τις πιο αξιόπιστες πηγές αντιπληροφόρησης.

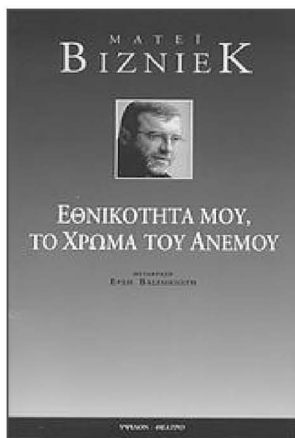
Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκαναν τα κείμενα «Παλιά μαντάτα», «Η ελίτ των αφεντικών και το κελί 33 (μια ιστορία τρόμου σε 2 πράξεις)», «Ελευθεροτυπία Α.Α.Α.Β.».

Τα ΚΑΚΑ ΜΑΝΤΑΤΑ κυκλοφορούν, βεβαίως, δωρεάν σε όλες τις καταλήψεις της Θεσσαλονίκης (και άλλων πόλεων) όπως επίσης και σε διάφορα άλλα σημεία της πόλης.

Μπορείτε να επικοινωνήσετε με την ομάδα ηλεκτρονικά στο kakamantata@lists.espinet.net καθώς και στην κατάληψη Δέλτα.

«Αν κάποιοι πρόκειται να μετανιώσουν, θα είναι αυτοί που αρνήθηκαν να προσπαθήσουν.»

<http://kakamantata.squat.gr>

Εθνικότητά μου, το χρώμα του ανέμου

Συγγραφέας: Ματέι Βίζνιεκ

Κατηγορία: Steal it

Έχει δεν έχει έναν μήνα από τότε που είδα το "Πλύση Εγκεφάλου", το ανέβασμα αυτής της συλλογής από φοιτητές της σχολής θεάτρου. Ακόμη ανατριχιάζω

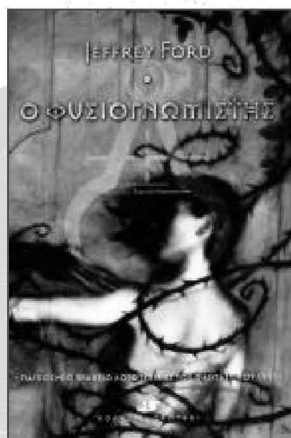
στην ανάμνηση κάποιων σκηνών...

Έντεκα μονόπρακτα, που διαδραματίζονται σε έναν εφιαλτικά παράλογο κόσμο - που όμως κάτι μας θυμίζει. Με σκληρή γλώσσα και εξαιρετικό κυνισμό, ο Ρουμάνος συγγραφέας μας παρασέρνει σε ένα σοκαριστικό ταξίδι.

"Ο φρουρός: Εθνικότης?"

"Η γυναίκα: Δεν έχω πια εθνικότητα. Εθνικότητά μου είναι αυτό το παιδί που κουβαλάω στην αγκαλιά μου. Εθνικότητά μου είναι η γη. Εθνικότητά μου είναι ο ουρανός με τ' άστρα πάνω από το κεφάλι μου. Εθνικότητά μου είναι τα πουλιά που πετάνε πάνω από τα σύνορα. Θέλω να έχω την ίδια εθνικότητα με τα πουλιά που πετάνε πάνω από τα σύνορα. Θέλω να έχω την ίδια εθνικότητα με τα σύννεφα που κάνουν βόλτες πάνω από τη γη. Εθνικότητά μου είναι ο άνεμος. Θέλω να έχω τα ίδια δικαιώματα με τον άνεμο, με τα πουλιά, με τ' αστέρια του ουρανού. Η μυρωδιά από τις ανθισμένες φλαμουριές... τη νιώθετε? Θέλω να έχω την ίδια εθνικότητα με τις φλαμουριές. Βλέπετε αυτό το ωραίο ηλιοβασίλεμα? Θέλω να έχω την ίδια εθνικότητα με το ηλιοβασίλεμα. Τα ίδια δικαιώματα με τις εποχές του χρόνου... Τα ίδια δικαιώματα με τη χειμερινή ισημερία, με την εαρινή ισημερία... ΝΑΙ! Ήρθε το χιόνι... ΕΙ! Τόσον καιρό που περιμένω στα σύνορα... με πρόλαβε ο χιονιάς. Δεν είναι όμορφες οι νιφάδες του χιονιού? Θέλω να έχω την αξιοπρέπεια των νιφάδων του χιονιού. Να μου αναγνωρίσουν αυτή την αξιοπρέπεια. Ούτε περισσότερο, ούτε λιγότερο. Μόνο την αξιοπρέπεια των νιφάδων του χιονιού. Να μου δώσουν το δικαίωμα να είμαι αξιοπρεπής, όπως οι νιφάδες του χιονιού."

Εκδόσεις: Υψίλον

Ο Φυσιογνωμιστής

Συγγραφέας: Jeffrey Ford

Κατηγορία: Steal it

"Φυσιογνωμική: Η απόλυτα αντικειμενική επιστήμη που μελετάει το σχήμα του ανθρώπινου σώματος".

Ο αδίστακτος φυσιογνωμιστής Κλέι, υψηλόβαθμο τσιράκι του Άρχοντα της Καλοφτιαγμένης πόλης, θα σταλθεί

στην Αναμασόμπια, την πόλη των ορυχείων, για μια αλλόκοτη αποστολή. Ψάχνοντας τον κλέφτη του Λευκού φρούτου, θα μπλέξει σε μια σειρά από απρόβλεπτες περιπέτειες και θα αναθεωρήσει όλα όσα θεωρούσε ως τότε δεδομένα.

Θα αντιμετωπίσει την φιλόδοξη Άρλα, τον δήμαρχο Μπατάλντο με την περίεργη αίσθηση του χιούμορ, τον μουμεποποιημένο Ταξιδευτή 1α. Θα ταξιδέψει στον μαγευτικό Εξώκοσμο και θα κυνηγηθεί απ' τους κερασφόρους δαίμονες αναζητώντας τον επίγειο παράδεισο. Θα εξοριστεί στην Ντοραλίζ, το νησί - φυλακή των πολιτικών κρατουμένων μαζί με τους διδυμους αξιωματικούς Μάτερς και την μαϊμού - μπάρμαν Σιλένσιο. Και τέλος, θα επιστρέψει ξανά στην Καλοφτιαγμένη πόλη για να υποκινήσει μια εξέγερση ενάντια στον Άρχοντα.

Ένα ψυχεδελικό new weird μυθιστόρημα γεμάτο γκροτέσκους χαρακτήρες και σουρεαλιστικά τοπία, που μιλάει για την εξουσία, το σώμα και τον θάνατο.

"Οι ειδήμονες γνωρίζουν, με την ίδια βεβαιότητα που όλοι σας ξέρετε ότι ο ήλιος ανατέλλει κάθε πρωί ή ότι ο Νιράκτον Μπέλοου είναι ο γενναιόδωρος άρχοντάς μας, ότι η ορατή δομή των χαρακτηριστικών του σώματός μας - όταν βεβαίως αναλυθεί από ένα έμπειρο μάτι - δύναται να αποκαλύψει το ηθικό μας υπόβαθρο και αντικατοπτρίζει λεπτομερώς τις προσωπικές μας αρετές και αδυναμίες..."

Σε εκείνο το σημείο πλησίασα την Άρλα, που δεν κουνήθηκε ούτε εκατοστό και συνέχισε να με κοιτάει απλάνως, σαν να ήταν νεκρή. Έσaura το δάχτυλό μου κατά μήκος της μύτης της και μετά έδειξα το λακκάκι που σχηματιζόταν κάτω από τα χείλη της. "Στα χαρακτηριστικά που μόλις σας έδειξα", είπα, "παρπαρούμε ένα συνδυασμό εγγενών στοιχείων

που φανερώνουν μια προσωπικότητα με ροπή στις απερίσκεπτες πράξεις”.

Περπάτησα γύρω της μέχρι που βρέθηκα από την άλλη της πλευρά και έδειξα την καμάρια του φρυδιού της. “Εδώ βλέπουμε το φαινόμενο που είναι γνωστό στους συναδέλφους μου ως η “κατάληξη Σέφλερ”, ονομασία την οποία οφείλει στον Κερστ Σέφλερ, έναν από τους πατέρες της Φυσιογνωμικής. Παραδόξως, το φαινόμενο αυτό υποδηλώνει ροπή προς την κλοπή και ταυτόχρονα μια βαθιά επιθυμία συμμετοχής σε θαυματοουργικά γεγονότα. Υπάρχει επίσης μια κρεατοελιά στον αριστερό μηρό, από την οποία φύεται μια μακριά, μαύρη τρίχα, στοιχείο που κλείνει μια και καλή την υπόθεση μας”.

Εκδόσεις: Οξυ

Είκοσι τέσσερα σονέτα για την πολιτική δια- χείριση της ερωτικής απελπισίας και είκοσι τέσσερις μηχανές για το ίδιο περίπου πράγμα

Συγγραφείς: Αιμόφι-
λος Τ. Ινφλουέντζας -
Σερατία Μερκέσενς
Κατηγορία: Share it

Θα μπορούσαν να ει-
πωθούν πολλά και διάφορα γι’ αυτό το μικροσκο-
πικό, γοητευτικό βιβλιαράκι (που πλέον δεν κοσμεί
την βιβλιοθήκη μου μια και κάποιο κάθαρμα το
σούφρωσε), καθώς και για την εκδοτική προσπά-
θεια που το διακινεί στους δρόμους της πόλης, μα
θα προτιμήσουμε να αφήσουμε τους ίδιους τους
συντελεστές να μιλήσουν:

“Το εκδοτικό επιχείρημα *kalokerisapilas* είναι μια
απόπειρα δύο μικροβίων, της Σερατίας Μερκέσενς
και του Αιμόφιλου Ινφλουέντζα, που γνωρίστηκαν
το καλοκαίρι του 2006 μέσα σε κανονικές συνθή-
κες προχωρημένης αποσύνθεσης. Το εγχείρημα
έχει ως στόχο την προώθηση της διαδικασίας της
αυτο-έκδοσης με συλλογικούς όρους, μένοντας
μακριά από (αλλά στρεφόμενο επιθετικά προς) τα
κυρίαρχα δίκτυα διακίνησης βιβλίων.

Κάθε παραγωγή του *kalokerisapilas* δίνεται και θα
δίνεται χωρίς αντίτιμο, διακηρύσσοντας ταυτόχρο-
να την απέχθειά του για την ιδιοκτησία, και πρωτί-
στως την πνευματική. Η δικτύωση συντρόφων / συ-
ντροφισσών και φίλων / φίλων είναι και σκοπός

και μέσο, τόσο για την τελική διανομή του υλικού,
όσο και για την προαπαιτούμενη εξασφάλιση των
εξόδων των εκδόσεων (μέσω της ελεύθερης συ-
νεισφοράς).

Τα “Είκοσι τέσσερα σονέτα για την πολιτική δια-
χείριση της ερωτικής απελπισίας” κυκλοφόρησαν
τον Αύγουστο του 2006 και συνοδεύονται από 24
“μηχανές για το ίδιο περίπου πράγμα” τις οποίες
σχεδίασε η Σερατία Μερκέσενς.

Το βιβλίο κυκλοφόρησε σε 2.000 αντίτυπα που
διανεμήθηκαν χωρίς αντίτιμο από το πρωτοεμφα-
νισθέν εκδοτικό εγχείρημα *kalokerisapilas*

Στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου σονέτα.
Αλλά ούτε και ασχολούνται με την πολιτική διαχεί-
ριση της ερωτικής απελπισίας. Είναι ζήτημα, άλλω-
στε, αν μπορεί να υπάρξει γενικότερα διαχείριση
της ερωτικής απελπισίας, πόσο μάλλον πολιτική.”

[άπλο]

στον έγραμα

"the night of the storm I slept in her bed"

Τζέημς Τζόυς, Οδυσσέας, σελ 842

μου έγραψες

"Βράζουμε το κοκκινογούλι για ενενήντα λεπτά"

Βέφα Αλεξιάδου, Οι συνταγές μου, σελ 201

δηλαδή

τα μιλήσαμε

τα συμφωνήσαμε

<http://www.disobey.net/kalokerisapilas/soneta.html>

Ο μύθος επαληθεύτηκε

[κάπως καλύτερα απ' ότι περιμέναμε]

Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα μόλις χώρισαν...

Όταν ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα
ανακάλυψαν πως ο έρωτάς
τους είχε χρησιμοποιηθεί
σε βιβλία, ταινίες, t-shirts,
κόμιξ, σοκολάτες, αρκουδάκια, κού-
κλες, ποιήματα, μουσική, πίνακες
ζωγραφικής, διαφημίσεις στην
τηλεόραση, ταμπέλες στον δρόμο,
συλλεκτικές κούπες, σελίδες στο
internet,

πολύχρωμα χαπάκια,
**αποφάσισαν να
χωρίσουν.**

Ο κόσμος
στεναχωρήθηκε πολύ.

Δεν θα ναι διότι το ερώτημα

Όταν τα όνειρα γίνουν φτερά και το μέλλον άνεμος, η διαφυγή θα μοιάζει με κόκκο άμμου σε χέρια παιδικά. Παιχνίδι. Δεν θα 'ναι δύσκολο νομίζω. Αρκεί να πάρουμε στα σοβαρά την όλη ύπαρξή μας, την καθημερινότητα και το πέρασμά μας από το άκρο της υπόθεσης στο άκρο της κατάστασης. Δεν θα 'ναι δύσκολο νομίζω.

Το 'χουν δείξει οι καιροί και η ιστορία. Τίποτα δεν είναι αδύνατο μέχρι να αποδειχθεί πως το αδύνατο είναι τόσο δυνατό ώστε να παραμένει πάντα αδύνατο. Λες; Δεν θα 'ναι δύσκολο νομίζω. Όπως τότε που τα μόνα όπλα ήταν το πάθος, ο ζήλος, οι φωνές και το όραμα. Η ουτοπία έγινε πραγματικότητα και ανέπνεε ανάμεσα σε ποιήματα ελευθερίας.

ΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ
 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ
 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ
 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ

ON AIR

Θ
Ε
Σ
Σ
Α
Λ
Ο
Ν
Ι
Κ
Η

FREE [Παρουσίαση ελεύθερων ραδιοφώνων σε όλη την Ελλάδα]

RADIOS

143IAM - συλλογική έκφραση στο μολυσμένο αέρα της πόλης

Ο 143 IAM δημιουργήθηκε τον Ιούνιο του 2001 κατά τη διάρκεια των φοιτητικών καταλήψεων από μια ομάδα φοιτητών που είχε αηδιάσει από τον τρόπο με τον οποίο τα media απέκρυπταν και διαστρέβλωναν τον αγώνα τους. Από τον Σεπτέμβριο του 2001 συνέχισε να λειτουργεί με άξονα την αντιπληροφόρηση και ενάντια στη σχέση πομπού-δέκτη με εκπομπές, αφιερώματα, αναμεταδόσεις πορειών και εκδηλώσεις. Τον Μάιο του 2009 διοργάνωσε το διήμερο ελεύθερων ραδιοφώνων και ανεξάρτητης μουσικής, μια πρώτη συνάντηση των ελεύθερων ραδιοφώνων, ενώ τον περασμένο Οκτώβριο πραγματοποίησε διήμερο με θέμα το μεταναστευτικό με συναυλία ελληνο-αλβανικού hip-hop, εκπομπές με diy μπάντες και παρουσίαση της "Φωνής των μεταναστών" εκπομπής στα αλβανικά και στα τουρκικά.

Το πρόγραμμα του σταθμού περιλαμβάνει την ενημερωτική (15:00-16:00) και την diy μουσική ζώνη (16:00-17:00) και εκπομπές λόγου και μουσικής. Παράλληλα γίνονται αρκετές θεματικές εκπομπές τις οποίες μπορείτε και να βρείτε στο ηχητικό αρχείο στο site του σταθμού. Τον τελευταίο καιρό ο 143 IAM είναι και πάλι on air στα μεσαία... Ο σταθμός έχει καινούριο πομπό (diy κατασκευή!) και εκπέμπει δοκιμαστικά στα am, ενώ σύντομα αναμένεται βελτίωση του ήχου και της εμβέλειάς του.

[www.143iam.org - Τηλέφωνο: 23 10-996254 - E-mail: radio@143iam.org]

Radio-Revolt - κάνε τη φωνή σου όπλο

Στις 26 Γενάρη του 2009 ξεκίνησε η κατάληψη του εδώ και μήνες παρατημένου βαγονιού του ΟΣΕ μπροστά από τη βιβλιοθήκη του απθ με σκοπό τη δημιουργία διαδικτυακού ραδιοφωνικού σταθμού. Με το ξεκίνημα της κατάληψης ξεκίνησαν οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις από πρωταγεία και παρακρατικούς. Αρχικά με ανακοινώσεις της πρωταγείας περί απομάκρυνσης του βαγονιού, ενώ το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου, δέχτηκε 2 εμπρηστικές επιθέσεις με μοιρότοφ σε διάστημα μόλις 15 ημερών. Μπορείτε να διαβάσετε στο site του σταθμού τα κείμενα που βγήκαν για τις κατασταλτικές επιθέσεις εναντίον του. Ευτυχώς το radio-revolt, προς απογοήτευση των δραστών, δεν πτοήθηκε και συνέχισε να εκπέμπει. Διοργάνωσε συναυλία, έβγαλε αφίσες και αυτοκόλλητα, ενώ 21-23 Μάη πραγματοποίησε 3ήμερο εκδηλώσεων για τον ένα χρόνο λειτουργίας του με συναυλίες, έκθεση πολιτικής αφίσας, βιβλίου κ.α.. Στον έναν αυτόν χρόνο πέρα από τις εκπομπές του προγράμματος και το δελτίο αντιπληροφόρησης, έκανε αρκετές αναμεταδόσεις πορειών και πήρε συνεντεύξεις από πολιτικούς κρατουμένους.

[www.radio-revolt.org - Τηλέφωνο: 23 12-132227 - E-mail: radio@radio-revolt.org]

Radio Barricada - dance with barricada vibes

Η ανάγκη της αυτόνομης πληροφόρησης οδήγησε μια μικρή ομάδα ανθρώπων στην υλοποίηση ενός αυτοοργανωμένου και αυτοδιαχειριζόμενου ραδιοφωνικού εγχειρήματος. Το Radio Barricada δημιουργήθηκε στις αρχές Μαρτίου και είναι το νεότερο μέχρι τώρα αυτοδιαχειριζόμενο ραδιόφωνο. Εκπέμπει αποκλειστικά διαδικτυακά από τις παρυφές της Άνω-Πόλης. Τους λίγους μήνες λειτουργίας του έκανε αναμεταδόσεις πορειών και αρκετές συνεντεύξεις με πολιτικούς κρατουμένους, ενώ προχώρησε και στην απομαγνητοφώνηση και την έντυπη έκδοση κάποιων από αυτές.

[www.radio-barricada.org - Τηλέφωνο: 23 10-245536 - E-mail: radiobarricada@hotmail.com]

Ραδιοζώνες ανατρεπτικής έκφρασης

Παρεμβολή στις κυρίαρχες συχνότητες
Ραντεβού στα οδοφράγματα

Συλλογική έκφραση στο μολυσμένο αέρα της πόλης
Η απελευθερωμένη συχνότητα της Πάτρας

98 FM - ραδιοζώνες ανατρεπτικής έκφρασης

Ο 98fm εκπέμπει από το 2001 στην μπάντα των FM της Αθήνας, αυτοοργανωμένα, και με σκοπό την α-διαμεσοδίαβητη ενημέρωση και επικοινωνία, κόντρα στο εμπόριο και στο θέαμα και λειτουργεί βάσει ανοιχτής, οριζόντιας συνέλευσης.

Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Δεκέμβρη, ο 98FM πληροφορούσε μέσα από τα γεγονότα, από τη θέση αυτού που συμμετέχει και όχι ως θεατής ή εξωτερικός παρατηρητής. Ανάμεσα σε άλλα, στήθηκαν πρόχειρα studios στην κατάληψη της ΑΣΟΕΕ και του Πολυτεχνείου, ώστε ο λόγος των ανθρώπων που δρούσαν εκεί να μπορεί να βγαίνει και από την κατεληγμένη ραδιοσυχνότητα του 98FM.

Τον Οκτώβριο πραγματοποίησε διήμερο για τα 8 χρόνια λειτουργίας του με προβολή, συζήτηση και συναυλία οικονομικής ενίσχυσης.

Σήμερα, παρά τις παρεμβολές του free fm, ο 98FM συνεχίζει να εκπέμπει σε πολλές περιοχές της Αθήνας. Το μεγαλύτερο μέρος του ραδιοφωνικού προγράμματος καλύπτουν diy συγκροτήματα, ενώ εδώ και κάποιους μήνες ο 98FM έχει απευθύνει ανοιχτό κάλεσμα προς την diy σκηνή και έχει δημιουργήσει το site <http://diy.radio98fm.org> όπου δημιουργοί μπορούν να συμμετέχουν και να ανεβάζουν το υλικό τους. Σχετικά, διαβάστε το κείμενο "Μια Απόπειρα Επαφής με τις Εγχώριες DIY Μουσικές Κοινότητες".

Παράλληλα υπάρχει το blog <http://krauges.radio98fm.org> προκειμένου να υποστηριχθεί η εκπομπή του 98FM «Κραυγές Από τα Κελιά» που έχει σαν στόχο να παράσχει ένα βήμα στους κρατούμενους των φυλακών, τόσο μέσα από δημοσιεύσεις κειμένων τους όσο και με ζωντανές ή ηχογραφημένες συνομιλίες που θα μεταδίδονται στον αέρα.

[www.radio98fm.org - Τηλέφωνο: 210-7723144, 6975741891 - E-mail: 98fm@radio98fm.org]

Ένταση 100,6 FM - παρεμβολή στις κυρίαρχες συχνότητες

Ο ραδιοσταθμός ΕΝΤΑΣΗ 100,6 FM δημιουργήθηκε κατά την διάρκεια της κοινωνικής έκρηξης του Δεκέμβρη μετά από πρωτοβουλία του συντονιστικού των Γενικών Συνελεύσεων των κατεληγμένων σχολών που έλαβε χώρα στη Νομική, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα ο σταθμός. Μέσα στο χάος της σύγχρονης καθεστωτικής πληροφόρησης, που μόνο ρόλο έχει να παραπληροφορεί και να διαστρεβλώνει την πραγματικότητα με σκοπό την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων, ο σταθμός αποτελεί ένα βήμα αντιπληροφόρησης και ενημέρωσης για κινητοποιήσεις, δράσεις και πρωτοβουλίες που δεν προβάλλονται ή θάβονται από τα καθεστωτικά Μ.Μ.Ε. Μέσα στον χώρο του πανεπιστημίου, αποτελεί έμπρακτη υπεράσπιση του κοινωνικού ασύλου και της ελεύθερης έκφρασης και διακίνησης ιδεών. Στον σταθμό συμμετέχουν φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι, άνεργοι και είναι ανοιχτός σε οποιονδήποτε επιθυμεί να συμμετέχει. Μετά το τέλος της κατάληψης της Νομικής, ο σταθμός συνεχίζει να λειτουργεί και να αποτελεί την φωνή του αγωνιζόμενου κομματιού της κοινωνίας.

[www.entasifm.org - Τηλέφωνο: 210-3688729 - E-mail: radio.entasi@hotmail.com]

Ελεύθερη, αυτοοργανωμένη ραδιοφωνία Μυτιλήνης
Κάνε τη φωνή σου όπλο αλλάζοντας τον τρόπο που ακούμε τους δρόμους

A
Θ
Η
Ν
Α

ΑΓΡΙΝΙΟ

ΠΑΤΡΑ

ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑ FM

87,7 Mhz

ΑΛΛΑΖΟΝΤΑΣ
ΤΟΝ
ΤΡΟΠΟ
ΠΟΥ
ΑΚΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ

**ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ**

Ραδιουργία 88 FM
- αλλιάζοντας τον τρόπο που
ακούμε τους δρόμους

Τον Φεβρουάριο του 2009
καλέστηκε με αφίσα ανοιχτή
συζήτηση από Πρωτοβουλία
για την δημιουργία αυτοοργα-
νωμένου κοινωνικού ραδιοφ-
ώνου. Ύστερα από αρκετές
συνελεύσεις όπου συζητιό-
ντουσαν οι αρχές και θέσεις
του σταθμού (μπορείτε να τις

διαβάσετε και στο site), και μέσα σε μερικούς μήνες, η Ραδιουργία συσπείρωσε κόσμο ο οποίος με διάρκεια συμμετείχε στις συνελεύσεις της αλλιά και στο σταθμό ως παραγωγοί εκπομπών έβγαλε χιλιάδες αφίσες που κολλήθηκαν στην πόλη γνωστοποιώντας τη συχνότητα και το στίγμα της, ενώ πραγματοποιήσε και ένα διήμερο οικονομικής ενίσχυσης με συνδιαμόρφωση από κόσμο της diy σκηνής.

Η Ραδιουργία εκπέμπει σε όλη την πόλη του Αγρινίου και σε κάποια περίχωρα λειτουργώντας με ζωντανές εκπομπές μουσικής, λόγου και αντιπληροφόρησης.

Η ανοιχτή συνέλευση της Ραδιουργίας, πραγματοποιείται κάθε Τετάρτη και ώρα 19:00 στην Πανεπιστημιακή Σχολή Αγρινίου (1^{ος} όροφος).

Ο ιστοχώρος του σταθμού υποστηρίζεται από τις κινηματικές υποδομές του squat.gr και αποτελεί μια προσπάθεια επικοινωνίας και παρουσίασης του Αυτοοργανωμένου Ραδιοφώνου Αγρινίου-Ραδιουργία FM.

[<http://radiourgia.squat.gr/> - E-mail: radiourgia@yahoo.gr]

Ράδιο Κατάληψη 93,7 FM - η απελευθερωμένη συ-
χνότητα της Πάτρας

Από το ξέσπασμα της εξέγερσης του Δεκέμβρη και μετά, το Παράρτημα ορίζεται ως κέντρο αγώνα και τελεί υπό κατάληψη. Όλες οι δράσεις που πηγάζουν από αυτό είναι αποτέλεσμα ανοιχτών, συλλογικών, αντιεραρχικών διαδικασιών. Ένα από τα πρώτα εγχειρήματα είναι και το Ράδιο Κατάληψη. Εννέα μήνες αργότερα, τον Σεπτέμβρη, η συνέλευση της Κ.Π. παύει τη λειτουργία της και το Παράρτημα περνά στο μοντέλο που ίσχυε πριν τον Δεκέμβρη, αυτό της διαχειριστικής συνέλευσης του χώρου. Αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα ύπαρξης ενός αυτοδιαχειριζόμενου μέσου, όπως το ραδιοφωνικό, και δεδομένης της διάθεσής μας να εκφραζόμαστε, να επικοινωνούμε και να αγωνιζόμαστε -και- μέσω αυτού, αποφασίσαμε τη συνέχιση της αυτόνομης πλέον λειτουργίας του Ράδιο Κατάληψη.

Το Ράδιο Κατάληψη δεν είναι όπως οι άλλοι σταθμοί. Δεν έχει ως σκοπό το κέρδος γι' αυτό και δε θα ακούσεις διαφημίσεις. Έχει ως σκοπό την ελεύθερη έκφραση. Εκφράζει πολιτικές απόψεις και όσοι/-ες συμμετέχουν σ' αυτόν το κάνουν ισότιμα και αμεσοδημοκρατικά, χωρίς διευθυντές προγράμματος, ειδικούς τεχνικούς και αφεντικά. Είναι ένας σταθμός που το καθετί που ακούγεται δεν εξαρτάται από ακροαματικότητες, διαφημιστές και εσρ. Και σίγουρα είναι ένας σταθμός που μπροστά του όλοι οι εμπορικοί και κρατικοί σταθμοί είναι πολύ λίγοι. Γιατί το να πετάς ελεύθερα στα ερτζιανά δεν αγοράζεται ούτε με λεφτά, ούτε χαρίζεται από κάποιον διευθυντή. Χρειάζεται μόνο λίγο θάρρος, λίγο θράσος και πολύ συντροφικότητα.

Όσοι/-ες θέλουν να συμμετέχουν, να ενισχύσουν ή να βοηθήσουν το Ράδιο Κατάληψη μπορούν να το βρουν κάθε Τετάρτη στις 21.00 στο Παράρτημα.

[<http://radiokatalipsi.espiv.net> - Τηλέφωνο: 69849 14911 -
E-mail: radiokatalipsi@espiv.net]

ΡΑΔΙΟ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

93,7 FM

radiokatalipsi.espiv.net

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

105 FM - ελεύθερη αυτοοργανωμένη
ραδιοφωνία Μυτιλήνης

Έχοντας την ανάγκη να επικοινωνήσουμε και να εκφραστούμε χωρίς τη διαμεσολάβηση κανενός, αναλάβαμε τον εδώ και καιρό υπό σιγή σταθμό της Μυτιλήνης και υψώσαμε τη φωνή μας στα ερτζιανά του Αιγαίου.

Σήμερα ο 105 fm είναι ένα αυτοοργανωμένο εγχείρημα που το

«ΣΗΚΩΣΤΕ ΨΗΛΑ ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΚΥΜΑΤΑ»

διαχειρίζονται φοιτητές, άνεργοι και εργαζόμενοι και λειτουργεί αντιεραρχικά.

Καθημερινά γίνονται μουσικές εκπομπές και εκπομπές πολιτικού-κοινωνικού περιεχομένου με αναφορά στις κινηματικές δράσεις και τα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα. Ταυτόχρονα, έχει αρχίσει να φτιάχνεται το δελτίο αντιπληροφόρησης που θα εκπέμπει σε τακτά χρονικά διαστήματα κάθε εβδομάδα. Επίσης, ένα μέρος του μουσικού προγράμματος του 105 fm καλύπτεται από diy συγκροτήματα εγχώρια και μη. Παράλληλα ανακοινώνονται συναυλίες που πραγματοποιούνται αυτοοργανωμένα έξω από μαγαζιά, τόσο στη Μυτιλήνη όσο και στις άλλες πόλεις. Κάθε Κυριακή στις 8 λαμβάνει χώρα η διαχειριστική συνέλευση του σταθμού, στην οποία συμμετέχουν όλοι όσοι ασχολούνται ενεργά με την υποστήριξή του. Εκεί, συναποφασίζεται η διαμόρφωση του προγράμματος, καθώς και οι τεχνικές δουλιές υποστήριξης του σταθμού.

Ό,τι κάνουμε το κάνουμε μόνοι μας. Δε δεχόμαστε κανενός είδους χορηγίες. Πρόκειται για μια συλλογική προσπάθεια ανθρώπων, έξω από κομματικές και θεσμικές ταμπέλες, με σκοπό ένα ραδιόφωνο αντιπληροφόρησης και ψυχαγωγίας. Επομένως δε χωράνε κανενός είδους εξουσιαστικές και ιεραρχικές λογικές. Αναπόφευκτα λοιπόν, δεν είναι δυνατό μέσω του μικροφώνου να εκφράζονται ρατσιστικές, φασιστικές ή ξεχιστικές απόψεις.

Είναι η μελωδία της οργής που μας ενώνει

[www.105fm.org - Τηλέφωνο: 22510-36969 - E-mail: info@105fm.org]

ΛΙΤΑ ΛΟΤΙΑ [για το τέλος]

Οι περισσότεροι από τους παραπάνω ραδιοφωνικούς σταθμούς είναι αποτέλεσμα μιας προσπάθειας όταν, ύστερα από την εξέγερση του Δεκέμβρη το 2008, αρκετός κόσμος σε διάφορες πόλεις πήρε την απόφαση να ξεκινήσει ένα ραδιοφωνικό εγχείρημα. Εγχείρημα όχι άγνωστο για το κίνημα παλαιότερα. Τόσο λόγω της ιστορίας των αυτόνομων ραδιοφώνων της δεκαετίας του '70 στην Ευρώπη, όσο και της ανάλογης ιστορίας στην Ελλάδα, με πιο χαρακτηριστικά τα «Ράδιο Ουτοπία» και «Κιβωτός» τη δεκαετία του '90 στη Θεσσαλονίκη.

Ραδιοφωνικοί σταθμοί λοιπόν ξεπήδησαν σαν κομμάτι του Δεκέμβρη και της αντιπληροφόρησης κατά τη διάρκεια των γεγονότων, ενώ άλλοι ως αναγκαιότητα ανθρώπων να καταλάβουν ένα κομμάτι της μήντας των fm για να εκφραστούν. Κάθε σταθμός έχει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, αυτό όμως που σίγουρα τους ενώνει είναι η αντιεραρχία, η αυτοοργάνωση και η εναντίωση στο ρατσισμό και το φασισμό, καθώς και το ότι οι περισσότεροι βρίσκονται σε κατελήλημένο έδαφος. Καλύτερα όμως να μη μιλάμε εμείς για αυτούς:

*Συνδεθείτε και
στηρίξτε τα ελεύθερα
ραδιόφωνα!*

Βγήκα και πάλι ψες στην κρεαταγορά
Χυμώδη κορμιά εκτίθεντο στα τσιγκέλια
Ο αέρας κι η μουσική αναδείκνυαν τα κάλλη τους
Που αισθησιακά κουνιούνταν στο ρυθμό

Η ΚΡΕΑ ΤΑΓΟΡΑ

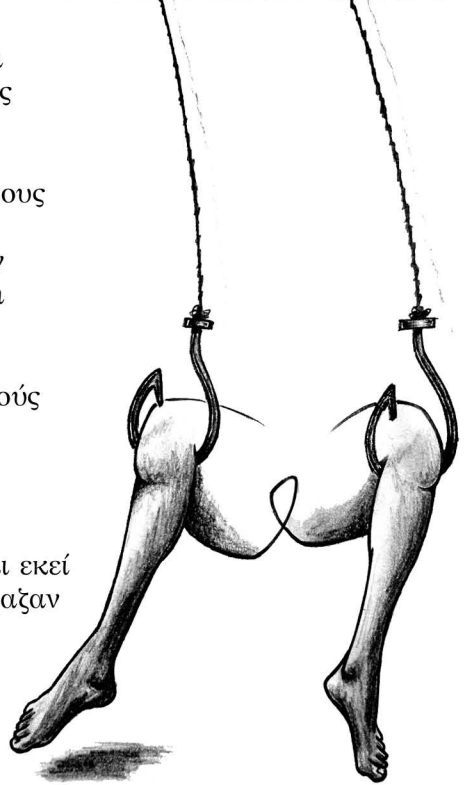
Μια εκδοχή του Πάνα φθηνή και αγοραία
Που βρίσκεται στα πλούσια εμπορικά κέντρα
Κι αγοράζεται με πιστωτική σε τιμή ευκαιρίας
Τους δίδασκε κινήσεις λάγνες κι ερωτικές

Μέθη αγοράσαμε με τ' αδέρφια μου τους λύκους
Κι ευχαριστηθήκαμε φίλια και μπανιστήρι
Φτίνια πολυτελή ωραίων γυναικείων κορμιών
Μας περιέβαλλε σαν κουρτίνα αραχνούφαντη

Κεκρυμμένη συνουσία παντού εφώλιαζε
Με πέπλο ενοχής από θρησκευτικούς φραγμούς
Κι όλο τα κρέατα λικνίζονταν με χάρη
Στους ρυθμούς της αγοραίας μουσικής

Στήθη κι οπίσθια μπρος πίσω πήγαιναν
Και σαρδόνια βλέμματα μας κάρφωναν εδώ κι εκεί
Κι όλοι σαν πρόβατα τη μέθη τη φτηνή αγόραζαν
Κι όλοι σαν χοίροι χυδαία κοιτούσαν γύρω

Η κρεαταγορά ξημέρωμα έκλεισε
Κι η αληθινή Αφροδίτη ντροπιασμένη έφυγε
Αλλού του έρωτα την αλήθεια να διδάξει
Γιατί ανθρώπους παθιασμένους δε βρήκε στο χασάπη.

ΕΡΑΣΤΟΙ ΑΣΤΟΙ • ΑΝΕΡΑΣΤΟΙ ΑΣΤΟΙ • ΑΝΕΡΑΣΤΟΙ ΑΣΤΟΙ • ΑΝΕΡΑΣΤΟΙ ΑΣΤΟΙ • ΑΝΕΡΑΣΤΟΙ ΑΣΤΟΙ • ΑΝΕΡΑΣΤΟΙ ΑΣΤΟΙ • ΑΝΕΡΑΣΤΟΙ ΑΣΤΟΙ • ΑΝΕΡΑΣΤΟΙ ΑΣΤΟΙ

**Αγοράζετε δαντελωτά εσώρουχα,
μεταξωτά σεντόνια
πιπαντικά,
κορδελάκια,
πολύχρωμα προφυλακτικά...**
Εφαρμόζετε όλες τις στάσεις στο σεξ
όλες τις συμβουλές της ψυχολόγου στη σχέση σας...

Μονογαμιέστε...

**Ψωνίζετε ερωτισμό και
ξεπουλάτε τις αισθήσεις σας σε
ακριβά αρώματα και ψεύτες κορσέδες...**

**Ενώ εγώ κοιμάμαι γυμνή και ιδρωμένη
σε ένα στρώμα χάρω που το γεμίζουμε
όλοι εμείς μαζί εραστές.**

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

[ΜΕΡΟΣ 2]

ΜΟΥΣΙΚΗ

Άγνωστος Χειμώνας - Στα βήματα του Ίσκιου

[Hip Hop]

Κατηγορία: Buy it

«Οι ζωές όσων με νιώθουν είναι κάθε μου αράδα». Φράση που μπορεί να περιγράψει όλο το κλίμα του νέου δίσκου ενός από τα μέλη του συγκροτήματος Ψυχοδράμα 07.

Λίγα αλλά υπερ-αρκετά, για να μπουκ σφήνα στα μυαλά των ακροατών, κομμάτια είναι το αποτέλεσμα της δημιουργίας του Άγνωστου Χειμώνα σε συνεργασία με καλλιτέχνες που έχουν απασχολήσει τα τελευταία χρόνια την ελληνική Χιπ Χοπ σκηνή, όπως: Προπάτωρ, Παράξενος, ΔΠΘ, Άυλος, Αλλοπρόσαλλος, Λοορα, Αγκάθι Αυτόνομο, Dj RSN, Dj Booker. Υπό τον χτύπο των κλασικών ψυχοδραματικών ρυθμών από τα χέρια του B-Digital, του Άυλου, του Προπάτωρ, του Τσέκου, του Λοορα και του CiscoKid εκτιλίσσονται ιστορίες οργής, συναισθημάτων, προσωπικής αναζήτησης αλλά και ονειρικών καταστάσεων.

Πρόκειται για έναν πολύ δουλεμένο δίσκο που μετά το «Την νύχτα που γύρισα τον Ήλιο» δεν θα μπορούσε παρά να είναι τουλάχιστον στην ίδια ποιότητα. Ο Άγνωστος Χειμώνας μας τα λέει Έξω απ' τα δόντια ενώ λίγο αργότερα μας προσκαλεί να Πάμε μια Βόλτα και Απλά να Κοιτάξουμε Ψηλά...

Παίρνει Χρώμα από ό,τι του φαντάζει ικανό για να του δώσει δύναμη μέσα στον Καιρό της Σιωπής, μέσα, δηλαδή, στην εποχή που Άνεμος χτυπάει την Όμορφη Πόλη...

Προς το παρόν μπορείτε να προμηθευτείτε τον δίσκο στέλνοντας τα στοιχεία σας στη διεύθυνση productionsofnight@hotmail.com για να τον λάβετε με αντικαταβολή του αντιτίμου (5 ευρώ), ενώ σε

λίγο καιρό αναμένεται να ανέβει στο internet για ελεύθερο download.

Άγρυπνος - Οι Περιπέτειες του Μικρού Νικόλα

[Hip Hop]

Κατηγορία: Buy it

Μόνιμος Κάτοικος ή Άγρυπνος είναι το όνομα του 23χρονου από την Θήβα που με αυτήν του τη δημιουργία κατάφερε να κρατήσει αρκετούς ακροατές ελληνικού Χιπ Χοπ κολλημένους στα ηχεία τους.

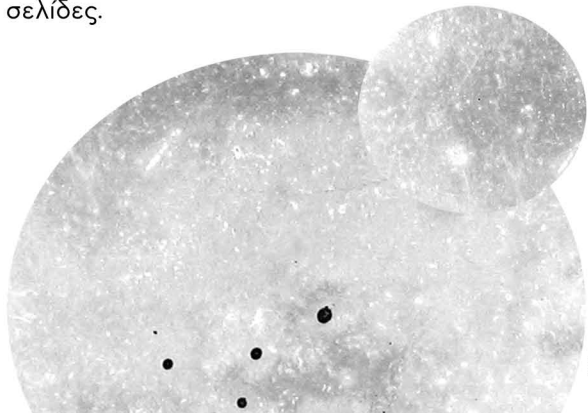

Τα beats του δίσκου ανήκουν στην πλειοψηφία τους στον ίδιο, ενώ τα μπάσα και η μίξη είναι δουλειές των junior και Ε'η'D productions αντίστοιχα. Με συμμετοχές από Κύκνειο Άσμα, Ήρωα, Κίμωνα, Dust Rhymes, Στίγμα, Infinik, Άψινθο, Dj Differ, Productive, Kaz, Νότιο Άνεμο, Dj Hool και Stay-d, οι «Περιπέτειες του Μικρού Νικόλα» αποτελούν αναμφισβήτητα ένα πολύ αξιολόγο μέρος της δισκοθήκης μας.

Όλα τα κομμάτια κινούνται στο αντιεξουσιαστικό, κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο χωρίς αυτό να σημαίνει ότι λείπουν πιο συναισθηματικά σημεία όπως αυτά που εντοπίζονται στο «Βελόνα στα Άχυρα».

Για όποιον ψάχνει να ακούσει κάτι low profile και έξω από τα συνηθισμένα χιπ χοπ στερεότυπα, ο νέος δίσκος του Νικόλα (Άγρυπνος) είναι μία πολύ καλή πρόταση που σίγουρα δεν θα αφήσει κανέναν απογοητευμένο.

Υπάρχουν αντίτυπα που μπορείτε να παραλάβετε με αντικαταβολή από τον ίδιο (cd και βινύλια) στέλνοντας στο yrogeia_ekfrash@yahoo.gr τα στοιχεία σας ή να το κατεβάσετε δωρεάν από διάφορες σελίδες.

Την ιστορία τη γράφουν οι νικητές. Παλιό ρητό, μα πάντοτε επίκαιρο...

Κατασκευάζουν μεθοδικά ένα παρελθόν ασφαλές. Περιστρέφουν το βλέμμα μας γύρω από προσωπικότητες μεγάλες και τρανές, αυτούς που “άλλαξαν τον ρου της ιστορίας”. Πλάθουν φανταστικούς εχθρούς ανάμεσα στους λαούς. Σχηματίζουν μια εξέλιξη γραμμική, της οποίας η ευτυχής κατάληξη δεν μπορεί παρά να είναι το σήμερα...

Αποκρύπτουν ότι η εξέλιξη του ανθρώπου είναι μια σταθερή, ορμητική πορεία προς την ελευθερία!

Μαζί με τον άνθρωπο, γεννήθηκε και η εξουσία. Μαζί με την εξουσία, γεννήθηκε και η άρνηση της.

Σε κάθε τόπο και σε κάθε χρόνο, υπήρξαν κάποιοι που πολέμησαν όχι για κάποιο έθνος ή κάποια φυλή, για έναν βασιλιά ή μια κυβέρνηση, μα για την αυτονομία και την ελευθερία.

Ξαναδιαβάζοντας την ιστορία, αναζητάμε τις στιγμές εκείνες. Όχι με κάποια ακαδημαϊκή διάθεση έρευνας, μήτε σαν νοσταλγική αναπόληση, μα γιατί μέσα τους βλέπουμε μια εικόνα απ’ το μέλλον...

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ (1381)

30 χρόνια έχουν περάσει από το τέλος της επιδημίας του “Μαύρου Θανάτου” που θέρισε την Ευρώπη. 30% με 60% του πληθυσμού της Ευρώπης έχει χαθεί. Όσοι επέζησαν από την πανούκλα, νιώθουν ότι έχουν την θεϊκή εύνοια.

Οι άρχοντες, βλέποντας το εργατικό δυναμικό τους να μειώνεται απειληστικά, αρχίζουν να κάνουν παραχωρήσεις - αυξάνουν τους μισθούς και για πρώτη φορά επιτρέπουν στους αγρότες να μετακινούνται μεταξύ των φεούδων, αναζητώντας τον καλύτερο εργοδότη...μια πρώτη γεύση της ελεύθερης αγοράς. Το φεουδαρχικό σύστημα αρχίζει να τρίζει...και οι αγρότες αρχίζουν να γεύονται το προνόμιο της ελευθερίας. Το 1351 όμως, αφού η πανούκλα έχει κάνει το πέρασμά της, ο Εδουάρδος ο Γ' θα περάσει το “καταστατικό των εργατών” όπου θα περιορίσει τα παραπάνω προνόμια. Η κρίση είχε περάσει, επιστροφή στην ομαλότητα...

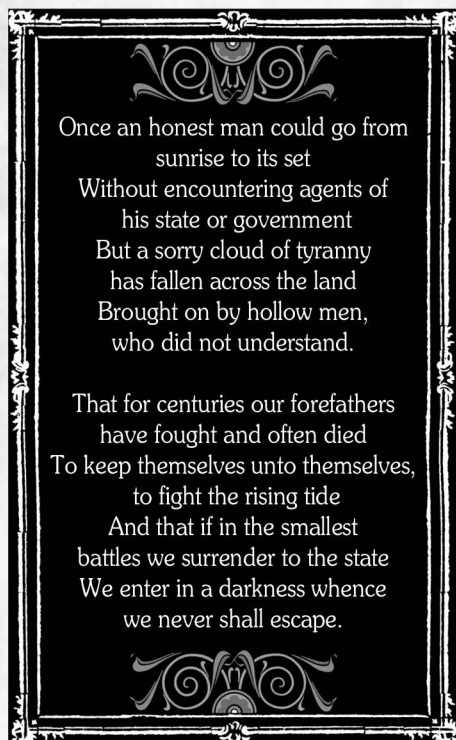
Στο μεταξύ, ο εκατονταετής πόλεμος μεταξύ Αγγλίας και Γαλλίας συνεχιζόταν. Απειλησμένοι οι άγγλοι χωρικοί θα αναγκαστούν - με τον “κατά κεφαλή φόρο” - για τρίτη φορά να πληρώσουν τα σπασμένα για μια διαμάχη που δεν τους αφορά.

Ο δεκατετράχρονος βασιλιάς Ριχάρδος ο Β' δεν εμπνέει κανέναν σεβασμό, αφού η εξουσία βρίσκεται στα χέρια μιας διεφθαρμένης, μισητής για τον λαό τριάδας: του αντιβασιλέα Ιωάννη του Gaunt, του Simon Sudbury, αρχιεπισκόπου του Canterbury, και του βασιλικού φοροεισπράκτορα Sir Robert Hales.

Αφού εξέτασαν τα έσοδα του 1380, το συμβούλιο αποφάνθηκε πως δεν είναι ικανοποιητικά, και ο Ιωάννης έστειλε ξανά τους φοροεισπράκτορές του για να συγκεντρώσουν το απαιτούμενο ποσό για τα έξοδα του πολέμου.

Στις 30 Μαΐου του 1381, ο Thomas Bampton φτάνει στο Fobbing του Essex για να συγκεντρώσει για μια ακόμη φορά χρήματα από τα γύρω χωριά. Οι ως τότε νομοταγείς κάτοικοι συνειδητοποιούν έκπληκτοι πως πρέπει να πληρώσουν για δεύτερη φορά τον μισητό φόρο, και μάλιστα να καλύψουν και το κενό όσων είχαν διαφύγει από την πρώτη! Ήταν η σπίθα που ξεκίνησε την φωτιά...

Ο Thomas Bampton φεύγει κυνηγημένος, ενώ την ίδια μοίρα θα έχει ο δικαστής Sir Robert Belknap, που στάλθηκε λίγο αργότερα με μια μικρή δύναμη στρατού να ηρεμήσει τα πνεύματα. Η εξέγερση δεν αργεί να εξαπλωθεί, αρχικά στο

Essex, αργότερα σε όλη την Αγγλία. Τα σπίτια των γαιοκτημόνων καίγονται και οι ευγενείς που συλλαμβάνονται απ' το εξαγριωμένο πλήθος θανατώνονται ή εξαναγκάζονται να κάνουν τις πιο εξευτελιστικές εργασίες.

Τον Ιούνιο, μια στρατιά εξεγερμένων από το Kent, υπό την αρχηγία του βετεράνου μισθοφόρου Wat Tyler, ενώνονται με τους αγρότες του Essex και βαδίζουν προς την πόλη του Λονδίνου. Ο αποστάτης ιερέας John Ball, τον οποίον μόλις είχαν απελευθερώσει, βγάζει έναν πύρινο λόγο μπροστά σε ένα πλήθος 60.000 αντρών.

«Αν όλοι μας καταγόμαστε από τον

Αδάμ και την Εύα, τότε από που κι ως που οι άρχοντες είναι περισσότερο άρχοντες από εμάς; Απ' την αρχή των πάντων, όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν όμοιοι, και η σκληριά μας γεννήθηκε απ' την άδικη ιδιοκτησία διεφθαρμένων αντρών. Αν ο θεός ήθελε αυτή την αδικία εξ' αρχής, θα είχε ορίσει ποιός θα είναι ο αφέντης και ποιός ο δούλος. Και ως εκ τούτου, σας προτρέπω να συλληγοστείτε πως η ώρα έχει έρθει, δοσμένη σε εμάς από τον θεό, να πετάξουμε τον ζυγό της δουλείας και να επανακτήσουμε την ελευθερία μας!»

[Ο θάνατος του Wat Tyler]

«When they raise their hands up our lives to possess
To know our souls, to drag us down, we'll resist.»

Στις 13 του Ιούνη κάτοικοι του Λονδίνου τους ανοίγουν τις πύλες και η στρατιά των εξεγερμένων ενώνεται με τους φτωχούς της πόλης. Τα αρχοντικά καίγονται και λεηλατούνται ενώ φροντίζουν να καταστρέψουν και τα μητρώα των φόρων. Ο Wat Tyler καταφέρνει να συγκρατήσει το οργισμένο πλήθος για να αποφευχθούν οι ακρότητες. Παρ' όλα αυτά, ο αρχιεπίσκοπος Simon Sudbury και ο Sir Robert Hales που βρίσκονται κρυμμένοι στον

[Ο Ριχάρδος συναντάει τους εξεγερμένους έξω από το Λονδίνο]

πύργο του Λονδίνου, εκτελούνται με συνοπτικές διαδικασίες.

Την επόμενη μέρα, ο βασιλιάς Ριχάρδος συμφωνεί να συναντηθεί με τους εξεγερμένους στο Mile End, έξω απ' το Λονδίνο. Οι δύο πλευρές συμφωνούν. Ο Wat Tyler προβάλλει τα αιτήματά τους: να καταργηθεί ο “κατά κεφαλή φόρος”, να μειωθούν τα ενοίκια της γης, να δοθεί χάρη σε όλους τους εξεγερμένους και να δοθούν νομικές χάρτες σε όλους τους χωρικούς που να επικυρώνουν τα προνόμια και τα δικαιώματά τους. Ο βασιλιάς συμφωνεί και το μεγαλύτερο μέρος των εξεγερμένων επιστρέφει σπίτι του.

Ένας σκληρός πυρήνας όμως, μένει πίσω και απαιτεί δεύτερη συνάντηση με τον βασιλιά, προβάλλοντας κι άλλα αιτήματα. Στη συνάντηση αυτή ο Wat Tyler δείχνει ασέβεια: αρνείται να ξεκαβαλικέψει απ' το άλογό του μπροστά

στον Ριχάρδο, ενώ φτύνει προκλητικά μπροστά στα πόδια του. Ο δήμαρχος του Λονδίνου William Walworth, εξαγριωμένος, του επιτίθεται και τον τραυματίζει, ενώ ένας ιππότης τον αποτελειώνει.

Εκμεταλλεούμενος το σάσισμα του πλήθους, ο βασιλιάς κινείται προς το μέρος τους φωνάζοντας ότι όλα τα αιτήματά τους θα υλοποιηθούν και πως μπορούν να επιστρέψουν στη γη τους...

Τις επόμενες ημέρες ακολουθεί η εκδίκηση του βασιλιά. Στρατεύματα απ' όλη τη χώρα καταφθάνουν στο Essex και το Kent. 2000 αγρότες απαγχονίζονται, δίχως δίκη, ενώ διώκονται όλοι όσοι έχουν στην κατοχή τους μια χάρτα.

Στις 15 Ιουλίου το κουφάρι του John Ball κρέμεται στην αγορά, ως παραδειγματισμό για όποιον αμφισβητήσει ξανά την εξουσία.

Παρ' όλα αυτά, η ομαλότητα είχε τεθεί υπό αμφισβήτηση και η εξουσία δεν μπορούσε να το παραβλέψει. Οι άρχοντες είχαν τρομάξει και φερόντουσαν με μεγαλύτερο σεβασμό στους υπηκόους τους· οι φόροι ελέγχονταν με μεγαλύτερη προσοχή για να αποφευχθούν κερδοσκοπίες εκ μέρους των γαιοκτημόνων ενώ ο "κατά κεφαλή φόρος" δεν τέθηκε ποτέ ξανά σε εφαρμογή.

Αν και φαινομενικά άδοξη, η κατάληξη αυτών των τριών ταραγμένων μηνών θυμίζει πως ακόμα και στα σκληρά και σκοτεινά χρόνια του Μεσαίωνα, υπήρξαν κάποιοι που αμφισβήτησαν το υπάρχον και βάδισαν εναντίον του, για την γέννηση μιας ζωής πιο ελεύθερης και ωραίας...

[Ο Wat Tyler στο Λονδίνο]

Wat Tyler led the people in 1381

To meet the king at Smithfield and issue this demand:
That Winchester's should be the only law across the land
The law of old King Alfred's time, of free and honest men.

Because the people then they understood what we have since forgot:

That a government will only work for its own benefit
And I'd rather stand up naked against the elements alone
Than give the hollow men the right to enter in my home

When they raise their hands up our lives to possess
To know our souls, to drag us down, we'll resist.
Stand up Sons of Liberty and fight for what you own
Stand up Sons of Liberty and fight, fight for your homes.

So if ever a man should ask you for your business or your name
Tell him to go and fuck himself, tell his friends to do the same.
Because a man who'd trade his liberty for a safe and dreamless sleep
Doesn't deserve the both of them, and neither shall he keep.

Frank Turner - Sons of liberty

ΠΗΓΕΣ

<http://www.marxists.org/history/england/peasants-revolt/story.htm>, <http://www.hoasm.org/IIIC/PeasantsRevolt.html>,

Links: http://en.wikipedia.org/wiki/Peasants'_Revolt,
<http://www.middle-ages.org.uk/the-peasants-revolt.htm>,

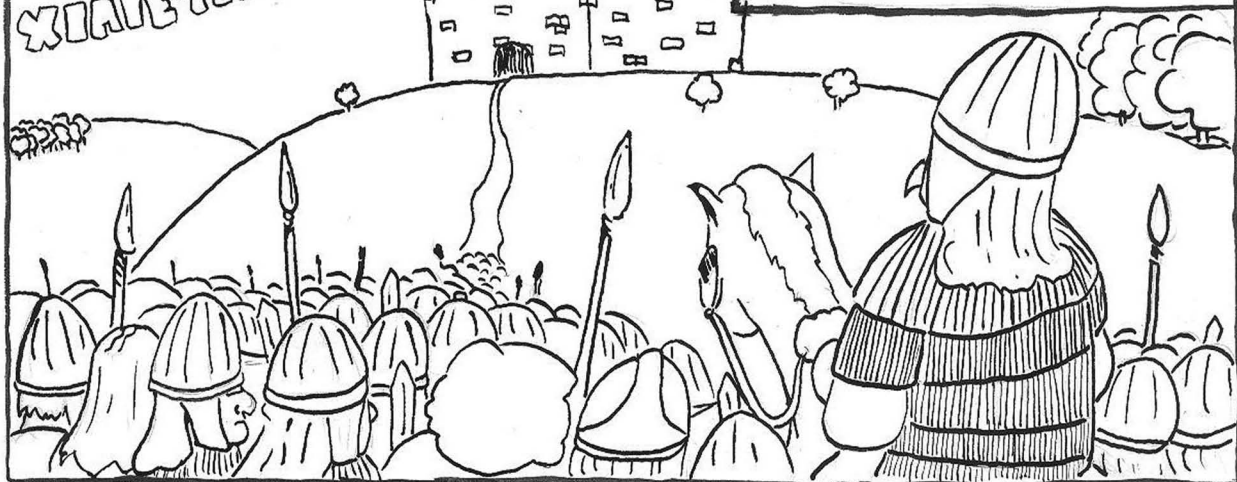
<http://www.medieval-life-and-times.info/medieval-history/the-peasants-revolt.htm>,

ΟΙ ΜΕΛΕΣ
ΕΡΩΤΗΣΕ
ΤΗΣ
ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ

ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟ ΕΤΟΣ 432 ΟΙ ΟΡΔΕΣ ΤΩΝ
ΟΥΝΝΩΝ ΕΦΤΑΣΑΝ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΡΑΤΟΥ, ΚΑΤΟΥ ΣΤΑ
ΣΥΝΟΡΑ ΓΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΑΣ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΉΤΑΝ ΚΑΛΑ ΟΧΥΡΩΜΕΝΟ,
ΚΑΙ Η ΦΡΟΥΡΑ ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΙΑ, ΑΜΑ
ΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΝΑ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΤΟΥΣ
ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ

ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΥΛΕΣ
ΕΠΙΕΣΑΝ, ΟΙ ΚΑΤΑΚΗΤΗΣ
ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΛΗΛΑΤΟΥΝ
ΚΑΙ ΝΑ ΣΦΑΖΟΥΝ ΔΙΧΟΣ
ΟΙΚΤΟ ΤΟΥΣ ΜΟΝΑΧΟΥΣ

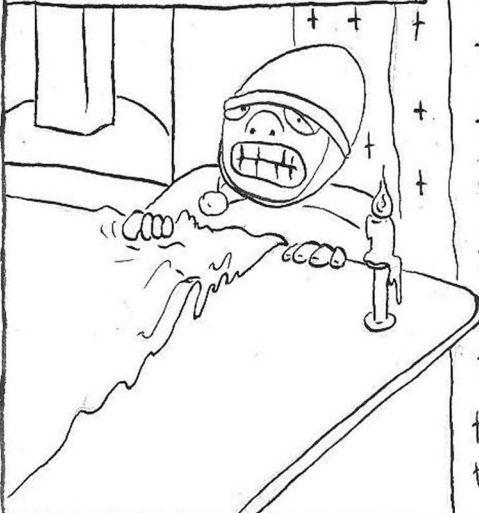

Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΤΡΑΓΓΙΣΚΟΣ ΠΕΘΑΝΕ
ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ ΔΙΠΛΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΝΑ ΚΡΥΨΕΙ
ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΕΡΓΑΜΗΝΗ ΠΟΥ
ΚΑΤΕΓΡΑΦΕ ΤΑ ΠΡΟΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΙΕΤΡΟΥ

ΛΙΓΟ ΠΙΟ ΜΕΤΑ ΕΝΑΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ ΟΥΝΝΟΣ (Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΣΤΥΧΟΣ ΔΕΝ ΚΑΤΕΤΡΑΥΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ, ΒΑΡΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΓΟΠΟΤΙ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ...

... ΠΕΡΑΣΕ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΞΑΛΑΦΡΟΣΕΙ ΠΙΣΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ...

ΟΤΑΝ ΤΕΛΙΟΣΕ, ΑΝΑΖΗΤΗΣΕ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΓΙΑ ΦΥΜΑ ΝΑ ΣΚΟΥΠΙΣΤΕΙ ΟΠΩΣ ΕΙΧΕ ΣΥΝΗΘΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΔΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΤΟΥ

ΔΕΝ ΒΡΗΚΕ ΦΥΜΑ ΑΜΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΚΑΤΙ ΠΙΟ ΒΟΛΙΚΟ

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΠΟΛΟΙ (ΟΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ). ΟΣ ΤΟΝ 7^Ο ΑΙΩΝΑ ΜΑΛΙΣΤΑ, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΣΑΝ ΜΟΝΟ ΓΡΑΜΜΕΝΕΣ ΠΕΡΓΑΜΗΝΕΣ. ΛΕΓΟΤΑΝ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΗΤΑΝ ΠΙΟ ΑΠΑΛΑ ΚΑΙ ΑΠΟΡΟΦΗΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΙΟΥΣ ΑΓΙΩΝ. ΠΟΛΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΧΑΘΗΚΑΝ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΡΟΠΟ

ΣΕ ΕΙΔΑ...

ΝΑ ΕΠΙΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΟ
ΠΡΙΝ ΓΙΝΕΙ ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ *

...Ιασιωνίδου με Ολύμπου
(Θεσσαλονίκη)

ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ,
ΞΥΛΟ ΣΤΟΥΣ
ΦΑΣΙΣΤΕΣ...

...στη Χαρ.Βαμβακά, πίσω απ' τα
έργα του μετρού
(Θεσσαλονίκη)

ΤΟ ~~ΑΡΧΗ~~ ΚΑΝΕΙ
ΕΠΙΔΙΑΚΤΑΣΗ.
ΕΣΥ?

...κάπου κοντά στο πρώην υπουργείο
μακεδονίας - θράκης
(Θεσσαλονίκη)

ΘΣΛ ΚΛΙ ΕΑΝ
ΑΓΟΡΑΖΕΙΣ
ΕΓΩ ΗΛ ΣΕ
ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ
ΓΥΜΝΗ

...στην οδό Αιόλου
(Αθήνα)

Street
ART...

Cine Cycle

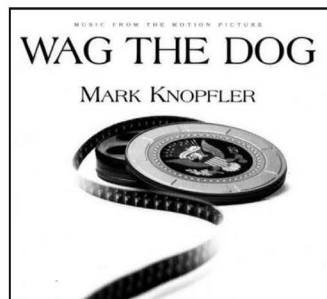
Μικρά σημεία από την κουλτούρα
του σύγχρονου κινηματογράφου

Φυσικά και ονειρευόμαστε
έναν κινηματογράφο - όπως και
κάθε άλλη τέχνη άλλωστε - α-
παλλαγμένο από τους κανόνες
του εμπορεύματος, της αυτο-
αναφορικότητας και του star
system. Έναν κινηματογράφο
που να υπερβαίνει, και
όχι να συντηρεί την κανο-
νικότητα, να αναδεικνύει
την ανυπαρξία του σήμερα
και να επεξεργάζεται το
όραμα του αύριο. Έναν κινημα-
τογράφο που να συγκρούεται, να
αποδομεί, να ανατρέπει και να
ονειρεύεται. Έναν κινηματογρά-
φο επιθετικό και
κοινωνικό.

Ιχνηλατώντας
τόσο τις πειραματικές προσπά-
θειες ανεξάρτητων δημιουργών
όσο και το σινεμά της “μαζικής
κουλτούρας” ανακαλύπτουμε
σημεία και στιγμές που, δίχως να
στερούνται αισθητικής ομορφιάς
(αν και αυτό είναι μάλλον κάτι το
υποκειμενικό), στέκονται με τον
δικό τους τρόπο απέναντι στο
υπάρχον.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
[ΜΕΡΟΣ 3]

Wag the Dog
Ο πρόεδρος, ένα ροζ σκάνδαλο και ένας πόλεμος
[Αμερική, 1997]

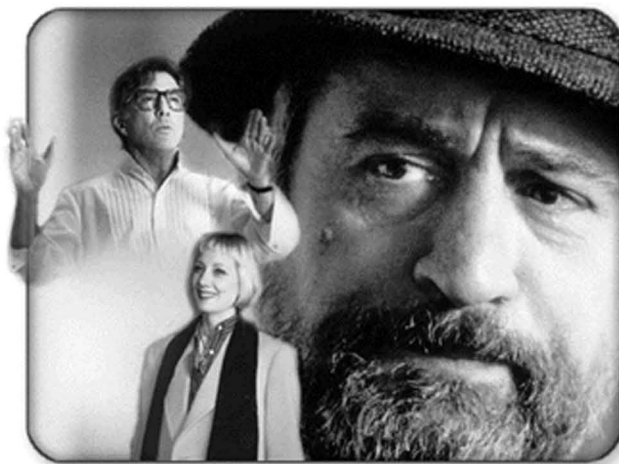
Ο κύριος πρόεδρος πιάστηκε στα πράσα να τσιλιμπουρδίζει με μια πιτσιρικά πίσω από το οβάλ γραφείο, δύο βδομάδες πριν τις εκλογές! Στις πουριτανικές ΗΠΑ κάτι τέτοιο ισοδυναμεί με άμεση ήττα...

Ένας πολυμήχανος μισθοφόρος, ειδικευμένος σε τέτοιες καταστάσεις, καλείται να σώσει την κατάσταση. Προσλαμβάνει έναν ξεπεσμένο κινηματογραφικό παραγωγό και οργανώνει ένα μεγαλοπρεπές σχέδιο: να ξεκινήσει έναν ολόκληρο πλασματικό πόλεμο με μια μακρινή χώρα, την Αλβανία.

Επικά πλάνα βομβαρδισμών (που φυσικά ουδέποτε συνέβησαν), κουρελιασμένοι πρόσφυγες να τρέχουν μέσα σε ερείπια, ηρωικοί πεζοναύτες που ξεμένουν πίσω στο μέτωπο, σατανικοί τρομοκράτες με βόμβες-βαλίτσες και λοιπά τεχνάσματα, επιστρατεύονται ώστε να δημιουργήσουν ένα μοναδικό υπερθέαμα που θα καθηλώσει τον αμερικανικό λαό και θα τραβήξει τα βλέμματα – για λίγο καιρό τουλάχιστον – από το σκάνδαλο. Μάταια η πρεσβεία της Αλβανίας φωνάζει πως κανένας πόλεμος δεν υφίσταται...

Με εξαιρετική ειρωνία, αυτή η μαύρη (κατάμαυρη) κωμωδία αποδομεί το πολιτικό σύστημα και την διαπλοκή του, τα ΜΜΕ και τον τρόπο που ανακατασκευάζουν την πραγματικότητα, τους καλλιτέχνες και τον ρόλο τους σε όλα αυτά και τον πόλεμο ως ένα ακόμη απλό εργαλείο στα χέρια της εξουσίας.

Αρκετά ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια το ότι η ταινία βγήκε λίγο πριν το διάσημο σκάνδαλο Λεβίνσκι και τον πόλεμο στην Γιουγκοσλαβία. Τα συμπεράσματα δικά σας...

“Πολεμικά συνθήματα. Θυμόμαστε αυτά, μα όχι τους πολέμους. Αυτό είναι η επιχείρηση του θεάματος. Κοπέλα σκεπασμένη με ναπάρη. Το σήμα της νίκης. Πέντε πεζοναύτες υψώνουν τη σημαία. Θυμόμαστε την εικόνα. Στον πόλεμο του Κόλπου [...] ένα βίντεο με μια βόμβα και το αμερικανικό κοινό το πίστεψε.

Ο πόλεμος είναι θέαμα”

Merry Christmas

Καλά Χριστούγεννα

[Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ρουμανία 2005]

Παραμονή χριστουγέννων, 1914. Ο μεγάλος πόλεμος. Γερμανοί, Γάλλοι και Σκωτσέζοι, εγκλωβισμένοι στα χαρακώματα. Οδηγημένοι εκεί, να σκοτώσουν ή να σκοτωθούν για έναν πόλεμο που δεν είναι δικός τους. Παρακινούμενοι από φιλόδοξους στρατηγούς και λαοπλάνους κληρικούς που στο πρόσωπο του εχθρού βλέπουν τον διάβολο.

Ενώ οι αξιωματικοί διοργανώνουν πολυτελείς χοροεσπερίδες, λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα οι στρατιώτες ξεπαγιάζουν, έχοντας χάσει κάθε ελπίδα να ξαναδούν τις οικογένειες τους, ένα βήμα από τον θάνατο.

Όμως, ένα τραγούδι και ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο γεφυρώνουν το χάσμα. Τα δυο στρατόπεδα συναντιούνται και συνειδητοποιούν πως έχουν περισσότερα να μοιραστούν παρά να χωρίσουν. Το επόμενο πρωί αρνούνται να στρέψουν τα όπλα τους στους απέναντι - μια μυστική ανακωχή χτίζεται, κρυφά από τα μάτια των ανώτερων. Δεσμοί αλληλεγγύης και συντροφικότητας δένουν τους ως τότε άσπονδους εχθρούς...

Μα το μυστικό κάποτε θα μαθευτεί και οι "λιποτάκτες" θα μεταφερθούν σε άλλα μέτωπα - η αδηφάγα μηχανή του πολέμου δεν ανέχεται τέτοια δυσλειτουργία στα γρανάζια της. Νέοι, τυφλοί και φανατισμένοι, οδηγούνται στη θέση τους για να συνεχίσουν το αιματοβαμμένο τους έργο... Μα το μήνυμά τους, τόσο απλό και ανθρώπινο, παρέμεινε διαχρονικό: ο μοναδικός εχθρός των λαών είναι οι αφέντες τους!

Να σημειώσουμε, για το τέλος, πως η ταινία βασίζεται σε ένα αληθινό γεγονός που διαδραματίστηκε στον Α' παγκόσμιο πόλεμο, το οποίο φυσικά έχει κρυφτεί από την επίσημη ιστορία των χωρών αυτών.

*“Νιώθω πιο κοντά στον Γερμανό,
παρά σ’ αυτόν που ψονάξει
«Θάνατος στους Γερμανούς»
ενώ τρώει την χαλσοπίτλα του”*

«Δε θέλω να μ' αγαπάς.
Θέλω να με
ΚΑΤΑΚΤΑΣ»

Τα χαϊρέισματά μας στην ΣΑΝΤΚΑΗ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΣΗ

<http://aimof.blogspot.com/>

Ο Αιμόφιλος Τ. Ινφλουέντζας
και οι παρανοϊκές του αναζητήσεις

<http://amanita-design.net/samorost-2/>

Ψυχεδελικής αισθητικής παιχνιδάκι που
αγαπήσαμε.

<http://www.ubu.com/film/debord.html>

Μικρή εκπληξούλα: όλες οι ταινίες του Guy
Debord.

<http://www.black-tracker.gr/>

Tracker με πλήθος κινηματικών αρχείων:
ταινίες, μπροσούρες, βιβλία,
μουσική, ντοκιμαντέρ.

<http://www.diymusic.org/>

Κεντρικός διαδικτυακός κόμβος για την
αυτοοργανωμένη/DIY (do it yourself) μουσι-
κή.

FIRST CLASS M

Μικρές καθημερινές ιστορίες και περιπέτειες, εμπνευσμένες από χιλιάδες ειδών ακούσματα, φιγούρες και μορφές. Μικρές καθημερινές ιστορίες και περιπέτειες, εμπνευσμένες από χιλιάδες ειδών ακούσματα, φιγούρες και μορφές. Μικρές καθημερινές ιστορίες και περιπέτειες, εμπνευσμένες από χιλιάδες ειδών ακούσματα, φιγούρες και μορφές.

Φόρεσε πάλι το κοκκινόμαυρό του πέπλο
και ξεκίνησε, γι' άλλα μέρη κίνησε
και βρήκε
δυο καρδιές αναζωπύρωσης, πηγές κάποιας
λάμψης
που δεν γύρεψε όταν απ' την αγκαλιά τους
βγήκε...

Μέθυσε με λάβαρα στα χέρια
και με τραγούδια αναγεννήθηκε.
Γέννησε αστέρια από του Κρόμγουελ
ως τον τόπο σου και δεν ενοχλήθηκε
το γέλιο...

«Θέλω να τ' ακούσω» είχα φωνάξει
ένα βράδυ.
Θέλω να του δώσω την μιλιά μου
ν' αγορεύσει...

Θέλω να σου δώσει απ' το δέρμα μου
σημάδι
κι ασ' το μέσα στο θλιμμένο φόντο
να χορέψει...

Το γέλιο...

Το κοκκινόμαυρό σου γέλιο...

Η Επανάσταση του κυρίου Γιεγκόρ

Έρχονται κάποτε στιγμές που οποιοσδήποτε κάτοικος μιας μεγάλης πόλης θα νοσταλγήσει απολαύσεις πιο απλές. Στιγμές που η μεγαλύτερη επιθυμία του θα 'ναι απλώς να μυρίσει βρεγμένο χώμα και την οσμή καμένου ξύλου από τις καμινάδες. Εκείνες τις στιγμές θυμάται ακόμη και τις εικόνες που του θύμιζαν τα σχήματα των δέντρων του χωριού του, και τα σύννεφα στον ουρανό του κάμπου. Κάτι τέτοιες ώρες, θα παρατούσε την καλοπληρωμένη καθιστική δουλειά του χωρίς πολλή σκέψη, για να γίνει ξυλοκόπος σε ένα απομονωμένο όρος.

Ο κύριος Γιεγκόρ δεν ήταν τέτοιος άνθρωπος. Δε ζούσε μονάχα αυτές τις στιγμές αμφισβήτησης και νοσταλγίας. Όλη του η ζωή ήταν εμποτισμένη από τέτοιες σκέψεις: όταν τον ξυπνούσε το ηλεκτρονικό του ξυπνητήρι, όταν ακύρωνε νυσταγμένος το εισιτήριό στο λεωφορείο, όταν στρογγυλοκάθονταν στη δερμάτινη καρέκλα του γραφείου του, κάπου στο κέντρο της Μόσχας. Όπως επίσης και όταν ξαναξυπνούσε από το ηλεκτρονικό του ξυπνητήρι, όταν ξαναακύρωνε το εισιτήριό του, όταν ξανακαθόταν στη δερμάτινη καρέκλα του, ξανά και ξανά.

Ήθελε λοιπόν να γίνει ξυλοκόπος ή αγρότης; Να αλλάξει ζωή και να εγκατασταθεί στην ύπαιθρο, στο χωριό των γονιών του; Να τα παρατήσει όλα και να σηκωθεί να φύγει; Ήθελε τουλάχιστον λίγες μέρες διακοπές; Ναι, ήθελε. Γιατί δε το 'κανε λοιπόν;

Η απάντηση ήταν καλά κρυμμένη. Βρισκόταν βαθιά χωμένη στο συρτάρι του, στην πιο σκοτεινή γωνιά του, μέσα σ' ένα ξύλινο σκαλιστό κουτάκι. Κάθε φορά που ο ήλιος έδυε, την ώρα που τα ηλεκτρικά φώτα των δρόμων άναβαν κάνοντας το υγρό και παγωμένο τσιμέντο να γυαλίζει, ο κύριος Γιεγκόρ άνοιγε το κουτάκι. Μέσα, λαγοκοιμόταν η Νατάσσα. Πριν δεκαετίες, ο Γιεγκόρ την είχε σώσει από βέβαιο πνιγμό. Δεν ήταν θαλάσσια χελώνα, βλέπετε, αλλά μονάχα ένα απλό, μπρούτζινο χελωνάκι. Προτού ακόμη γίνουν αχώριστοι, η Νατάσσα (έχοντας ένα μεγάλο ανοιχτό καβούκι, από το οποίο έλειπε το πάνω μέρος) ασκούσε καθήκοντα σταχτοδοχείου κάπου στο σαλόνι. Κανείς βέβαια δεν κάπνιζε: η οικογένεια του κυρίου Γιεγκόρ είχε αρχές, ήταν υγιής και πειθαρχημένη. Έτσι, η Νατάσσα καθόταν ήσυχη πάνω στο τραπέζι εξυπηρετώντας που και που κανέναν επισκέπτη που κάπνιζε. Όπως και να 'χει οι παλιές αυτές ιστορίες δεν έχουν πια νόημα. Όταν ο Γιεγκόρ έμεινε πια μόνος του στο πατρικό του, τα πράγματα άλλαξαν.

Σημασία έχει πως η Νατάσσα ήταν τώρα ο καλύτερος (και μάλλον ο μοναδικός) φίλος του. Τα βράδια μιλούσαν μαζί κι η Νατάσσα φρόντιζε να τον παρηγορεί, να τον εμψυχώνει, και συχνά να του δίνει σημαντικές συμβουλές, ακόμα και επαγγελματικής φύσης. Από τότε που πέθανε η γριά μητέρα του, αυτή ήταν το μόνο του στήριγμα.

«Πολύ ωραία!» τον επιβράβευε η Νατάσσα κάθε βράδυ. «Πολύ καλά τα πήγες και σήμερα! Άλλη μια δύσκολη μέρα τέλειωσε, Γιεγκόρ. Γιατί δεν παίρνεις μια κρύα σόδα απ' το ψυγείο; Σε λίγο αρχίζει το αγαπημένο σου πρόγραμμα στην τηλεόραση. Υπάρχει μεγαλύτερη απόλαυση από τη χαλάρωση μετά τη δουλειά;»

«Δίκιο έχεις...» της έλεγε ο Γιεγκόρ σχεδόν υπνωτισμένος και πήγαινε να πάρει τη σόδα του.

«Σε θαυμάζω», του έλεγε ένα βράδυ. «Θαυμάζω πως καταφέρνεις και τα βγάζεις πέρα. Έχεις πραγματικά καταφέρει πολλά. Η δουλειά σου πάει περίφημα, ο τραπεζικός σου λογαριασμός γίνεται ολοένα και μεγαλύτερος. Είσαι ασφαλής Γιεγκόρ.»

«Ασφαλής...»

«Ασφαλής και υγιής. Μεγάλη υπόθεση, ειδικά στις μέρες μας που είναι γεμάτες κινδύνους.»

«Ίσως», έκανε ο Γιεγκόρ και αναστέναξε. Κοίταξε για λίγο αόριστα έξω από το παράθυρο, στον γεμάτο σκιές δρόμο όπου λίγος κόσμος κυκλοφορούσε πια τέτοια ώρα. «Πλησιάζουν οι γιορτές», συνέχισε μετά κάπως διστακτικά.

«Σκέφτομαι να φύγω λίγο από την πόλη. Να ξεσκάσω. Τι θα 'λεγες να σε πάρω μαζί μου;» Χαμογέλασε.

«Πώς; Να φύγεις; Όχι, όχι, Γιεγκόρ. Δε θα 'σαι ασφαλής πια αν φύγεις. Οι αλλαγές πάντοτε κρύβουν κινδύνους. Όπως και τα ταξίδια. Μπορείς κι εδώ να ξεκουραστείς

και θα 'σαι μια χαρά.»

Το πρόσωπο του Γιεγκόρ σκυθρωπιασε σαν την άκουγε.

«Μα δεν είναι το ίδιο, Νατάσσα. Δεν έχεις πεθυμήσει τον ουρανό; Τα δέντρα; Το ρυάκι του χωριού;

Χρόνια έχω να τα δω. Θα μπορούσαμε να μείνουμε στον γερο-Μπόρις, τον μικρό αδερφό του παππού. Θυμάσαι το σπίτι του; Εκείνο που ήταν χτισμένο από ξύλο ελάτου.»

«Το να νοσταλγείς πράγματα άχρηστα, είναι ανούσιο, Γιεγκόρ. Δε κάθεσαι καλύτερα στ' αυγά σου λέω 'γω; Αρκετές σκοτούρες έχεις στο κεφάλι σου!»

«Μάλλον έχεις δίκιο...», είπε αυτός κάπως απογοητευμένος, και πήγε να γεμίσει ένα ποτηράκι ποτό πριν κοιμηθεί, προσπαθώντας συγχρόνως να πείσει τον εαυτό του ότι η Νατάσσα είχε δίκιο, όπως πάντοτε. Και όντως. Τι τα θέλει τα ταξίδια; Το σπίτι του είναι ζεστό και άνετο, θα μπορούσε να ξεκουραστεί εδώ τις γιορτές, βυθισμένος στην ακριβή του πολυθρόνα διαβάζοντας κάποιο βιβλίο με το τζάκι να τον ζεσταίνει.

Άνοιξε το ντουλάπι που φυλούσε τα ποτά και άδραξε το μπουκάλι του κονιάκ.

«Θυμήσου, Γιεγκόρ! Μόνο ένα ποτηράκι!» τσίριξε υστερικά η Νατάσσα μέσα από το κλειστό συρτάρι, όταν τον κατάλαβε. «Μόνο ένα!»

Εκείνη τη στιγμή πέρασε από το μυαλό του πως ώρες - ώρες η Νατάσσα ήταν μαζί του λίγο καταπιεστική. Όμως όχι, θα ήταν τουλάχιστον αχάριστο να σκέφτεται έτσι. Οι εύστοχες συμβουλές της ήταν αυτές που του χάριζαν πάντοτε ασφάλεια και επιτυχία, κι αυτό δεν μπορούσε να το παραβλέψει. Δεν ήθελε ούτε να φαντάζεται πώς θα καταντούσε χωρίς αυτήν. Ήπие γρήγορα το ποτό του προσπαθώντας να διώξει τις μπερδεμένες σκέψεις του. Έπειτα, χαμογέλασε στον εαυτό του (το έκανε πάντα πριν πλαγιάσει) και ξεκίνησε για το τέλεια στρωμένο κρεβάτι του.

Εκείνη τη νύχτα κοιμήθηκε ανήσυχα και στριφογύριζε συνεχώς μπερδεύοντας τα παπλώματα. Άκουσε ήχους μέσα στο σκοτεινό του σπίτι. Τους άκουγε συχνά. Πότε ήταν ένα πιάτο που μετακινούνταν απότομα με μια κλαγγή καθώς δεν ήταν καλά στοιβαγμένο, πότε η μισόκλειστη πόρτα της τουαλέτας που έτριζε. Αυτοί ήταν ήχοι που υποδήλωναν προβλήματα, που έδειχναν ότι δεν επικρατούσε παντού η απόλυτη τάξη, όπως θα έπρεπε. Επισήμαιναν πως κάτι έπρεπε να διορθωθεί. Κι επίσης, επιβεβαίωναν την αρχή της εντροπίας του σύμπαντος. Γι' αυτό και στον Γιεγκόρ δεν άρεζαν καθόλου οι ήχοι. Πίστευε πως η σιωπή είναι χρυσός, κι αυτός ίσως ήταν ο λόγος που δεν άκουγε ποτέ του μουσική.

Όμως κάποιες φορές υπήρχαν κι άλλοι ήχοι. Απροσδιόριστοι, αμυδροί. Λες και κάτι ζωντανό μετακινείται, σέρνεται σιγανά και ύπουλα. Τέτοιους ήχους θα προκαλούσε ένας λωποδύτης που έψαχνε το σπίτι περπατώντας στις μύτες, προσπαθώντας να μη ξυπνήσει τον νοικοκύρη. Ακούγοντας κάτι τέτοιο, ο κύριος Γιεγκόρ θα καθόταν ακίνητος στο κρεβάτι, με τα μάτια ορθάνοιχτα, καρφωμένα στη χαραμάδα της πόρτας. Η ακοή του, θα ήταν σε τέτοια εγρήγορση, που θα μπορούσε να συλλάβει ακόμα και τον ψίθυρο του ίδιου του σκοταδιού που κυμάτιζε γιατί κάποιος κινήθηκε μέσα του. Τέτοιους ήχους άκουσε και τη νύχτα εκείνη. Και είδε πράγματα παράξενα, που δεν ήταν σίγουρος αν ήταν ή όχι όνειρα.

Αφουγκραζόταν προσεκτικά όταν άκουσε τελικά το σκοτάδι να σαλεύει. Κάτι κουνιόταν, κάτι ανέπνεε μέσα στο σπίτι του. Πρόσεξε αυτό το κάτι να γυαλίζει έξω από το δωμάτιό του, στο μισόφωτο του σαλονιού. Ταξίδευε αργά και προσεκτικά πάνω στο χαλί. Και πλησίαζε. Λίγες στιγμές μετά άκουγε τους σιγανούς μεταλλικούς θορύβους των βημάτων του πάνω στα πλακάκια, το είδε να μπαίνει στο υπνοδωμάτιό του. Ήταν η Νατάσσα. Πώς στο καλό κατάφερε να βγει από το κουτάκι και το συρτάρι του; Μπορούσε να περπατήσει; Του το έκρυβε αυτό τόσα χρόνια;

Ο Γιεγκόρ κατάλαβε. Του είχε ξανασυμβεί. Ήταν μια περίεργη, παραισθησιακή κατάσταση ημι-ονείρου που βιώνεις ακριβώς τη στιγμή που είσαι έτοιμος να κοιμηθείς αλλά δεν έχεις παραδοθεί ακόμα τελείως στον ύπνο. Αν σηκωνόταν μονάχα, αν έτριβε τα μάτια του και άναβε το φως, θα συνερ-

χόταν. Τόσο απλά.

Αν όμως ήταν όντως η Νατάσσα; Αν είχε όντως έρθει να ελέγξει αν κοιμάται; Τι θα 'λεγε αν τον έβλεπε να ξυπνάει και να περιφέρεται τέτοια ώρα; Θα θύμωνε. Ίσως έπαυε να του μιλάει, όπως είχε γίνει μια φορά και παλιότερα που δεν έβγαζε άχνα για πάνω από μια βδομάδα. Τότε, έναν βαρύ μοσχοβίτικο χειμώνα που ο Γιεγκόρ βγήκε μια βόλτα για να χαρεί το χιονισμένο τοπίο και τελικά άρπαξε ένα βαρύ κρυολόγημα. Η Νατάσσα είχε προσπαθήσει να τον αποτρέψει να βγει έξω στο κρύο, μα αυτός την είχε παρακούσει. Για πρώτη και τελευταία φορά.

Όχι, αποφάσισε πως δε θα σηκώνόταν, θα έκανε τον κοιμισμένο. Σφάλισε τα μάτια του όσο φυσικότερα μπορούσε. Εν τω μεταξύ η Νατάσσα είχε φτάσει δίπλα του. Έριξε μια κλεφτή ματιά ανοίγοντας αμυδρά το δεξί του μάτι και την είδε. Ήταν γιγαντιαία, τουλάχιστο μισό μέτρο ψηλή. Ο λαιμός της είχε μακρύνει αφύσικα, θυμίζοντας μια συνηθισμένη χελώνα που τεντώνεται για να λιαστεί, και το κεφάλι της βρισκόταν ακριβώς πάνω από τα σκεπάσματα. Βλέποντάς τα αυτά, ο άμοιρος ο κύριος Γιεγκόρ κόντεψε να τα χάσει και να προδοθεί. Συγκράτησε με κόπο την έκπληξή του και πάσχισε να ξαναδώσει φυσιολογικό ρυθμό στην αναπνοή του.

Η χελώνα στάθηκε ασάλευτη σαν σιωπηλό άγαλμα από πάνω του για αρκετά λεπτά. Ήθελε να σιγουρευτεί ότι όλα πήγαιναν καλά, ότι ο αγαπημένος της Γιεγκόρ κοιμόταν ήσυχα όπως θα έπρεπε. Ο Γιεγκόρ ήταν πεπεισμένος πως αν η Νατάσσα είχε μάτια στο κακοφτιαγμένο μπρούτζινο κεφάλι της, αυτά θα ήταν καρφωμένα πάνω του, γιατί κατά κάποιον τρόπο ένιωθε μια υπερφυσική ματιά να τον αγγίζει.

Όταν τελικά η Νατάσσα αποφάσισε πως δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα, έστριψε αργά και πήρε τον δρόμο του γυρισμού. Οι μεταλλικοί ήχοι των βημάτων της στο δάπεδο ακούστηκαν ξανά. Περιπατούσε με αργά, βαριά βήματα που γίνονταν ολοένα γρηγορότερα κι ελαφρύτερα καθώς επέστρεφε σταδιακά στο αρχικό της μέγεθος, που δεν ήταν μεγαλύτερο από ένα συνηθισμένο σταχτοδοχείο. Σε λίγο ο Γιεγκόρ άκουσε το αμυδρό γλίστρημα του συρταριού που έκλεινε. Έκλεισε κι αυτός τα μάτια του και προσπάθησε να κοιμηθεί, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Ένιωσε σαν ένα μεγάλο, φοβισμένο μωρό. Κι ήθελε τη μαμά του.

Η επόμενη μέρα ήταν ψυχρή για απριλιάτικη, μα ηλιόλουστη και καθαρή, ή όσο καθαρή θα μπορούσε να είναι μια μέρα στη Μόσχα. Ο Γιεγκόρ όμως σηκώθηκε άυπνος, με βαρύ κεφάλι, κι έβαλε διπλή δόση καφέ στη κούπα του για να μπορέσει να σταθεί στα πόδια του.

Θυμόταν το συμβάν της νύχτας με κάθε λεπτομέρεια, μα θα προτιμούσε να το ξεχάσει τελείως. Θα μπορούσε επίσης να συνειδητοποιήσει επιτέλους ότι η πράξη αυτή της Νατάσσας ήταν απλώς δείγμα της αγάπης και του ενδιαφέροντός της. Το δεύτερο, εκτός από απολύτως λογικό, του φαινόταν και απείρως πιο εύκολο από το να προσπαθήσει να εξαπατήσει την ίδια του τη μνήμη. Όλα ήταν τελικά τόσο μα τόσο απλά. Η Νατάσσα ήταν φίλη του, δεν ήθελε παρά μόνο να τον προστατέψει. Ίσως όταν έκανε ανήσυχο ύπνο και τα σεντόνια γίνονταν ένα ιδρωμένο κουβάρι κάπου στα πόδια του, αυτή να ερχόταν και να τον σκέπαζε. Σ' αυτή τη σκέψη, ο Γιεγκόρ ένιωσε ένα μείγμα ευγνωμοσύνης και τρόμου καθώς έφερε στο μυαλό του την εικόνα της Νατάσσας να τεντώνει το λαιμό της από πάνω του.

Σύρθηκε νυσταγμένος μέχρι το σαλόνι και άφησε τον καφέ στο τραπέζακι. Το κεφάλι του το ένιωθε γεμάτο σίδερα, που σε κάθε του κίνηση κροτάλιζαν ενοχλητικά. Γύρισε στην κουζίνα και πήρε μια ασπιρίνη. Αποφάσισε να μην πάει στη δουλειά σήμερα. Όχι πως δεν μπορούσε να πάει πονοκεφαλιασμένος και άκεφος (κάτι που είχε

γίνει πολλές φορές στο παρελθόν) αλλά δεν ήθελε να βασανίσει άλλο τον εαυτό του. Μετά απ' αυτό που έγινε τη νύχτα ήθελε να περάσει λίγη ώρα στην ησυχία, να ηρεμήσει, να σκεφτεί. Πήρε τηλέφωνο στο γραφείο και τα κανόνισε. Παρ' όλα αυτά δεν είπε κουβέντα στη Νατάσσα. Δεν άνοιξε καν το συρτάρι σήμερα για να την καλημερίσει, όπως συνήθιζε. Δεν ήθελε να τη δει, φοβούμενος μήπως αναστατωθεί και χάσει τα λόγια του μπροστά της. Έτσι, την άφησε για την ώρα στο κουτάκι της.

Άναψε το τζάκι, κι αφού το σκάλισε λίγο κι απόλαυσε τη ζεστασιά της φλόγας στο πρόσωπό του, βούλιαξε στην πολυθρόνα. Εκείνη τη στιγμή είχε σχεδόν χάσει κάθε του επιθυμία να ταξιδέψει στην εξοχή, κάτι που τόσο λαχταρούσε τις προηγούμενες μέρες. Θα μπορούσε να μείνει εδώ κουζουρεύοντας για ώρες. Τελικά δεν είναι και τόσο άσχημα, σκέφτηκε, και άδραξε από συνήθεια το Επαυξημένο Εγχειρίδιο Χρήσης Μηχανολογικού Εξοπλισμού, που έστεκε ογκώδες και απειλητικό παραδίπλα. Μετά θυμήθηκε πως δεν ένιωθε και τόσο καλά για να μελετήσει, κι αρκέστηκε στην ξεκούραση, ρουφώντας που και που τον καφέ του.

Λίγη ώρα αργότερα έκανε μεγαλύτερη προσπάθεια για να καταπνίξει τα χασμουρητά του, παρά για να σηκώσει την κούπα του καφέ. Τότε άκουσε τη Νατάσσα να μιλά.

«Γιεγκόρ; Γιεγκόρ είσαι εκεί;»

Δεν της απάντησε. Κανονικά θα 'πρεπε να βρίσκεται στη δουλειά του τέτοια ώρα. Και δεν ενημέρωσε ούτε ζήτησε την άδειά της για να μείνει σπίτι. Σίγουρα θα του έβαζε τις φωνές. Άρχισε να νιώθει άβολα.

«Τι ζαβολιές ετοιμάζεις πάλι, Γιεγκόρ; Μη μου πεις ότι ακόμα δε σηκώθηκες από το κρεβάτι! Η δουλειά σου σε περιμένει!» φώναξε η Νατάσσα.

Ο Γιεγκόρ παρέμεινε σιωπηλός. Ίσως να τα 'χε και λίγο χαμένα την ώρα εκείνη. Ίσως και να φοβόταν.

Να φοβόταν; Ο Γιεγκόρ τραντάχτηκε ξαφνικά καθώς περνούσε από το μυαλό του αυτή η σκέψη. Φοβόταν; Αυτό ήταν τελικά; Φοβόταν τη Νατάσσα; Αλήθεια τη φοβόταν;

«Δεν πρόκειται να κερδίσεις τίποτα έτσι κοπανατζή της συμφοράς.», είπε η χελώνα με κακία. «Ξέρω ότι είσαι εκεί. Σε βλέπω. Πάντα σε έβλεπα και ήξερα ανά πάσα στιγμή πού βρίσκεσαι και τι κάνεις. Δεν μπορείς να κρυφτείς από μένα. Και σήμερα είδα πως ήσουν άτακτος. Και ξέρεις τι συμβαίνει στα άτακτα παιδιά, Γιεγκόρ;»

«Τι;» κατάφερε να ψελλίσει μίζερα αυτός. Έτρεμε, κι ήταν έτοιμος να δακρύσει.

«Τιμωρούνται!»

Το πρώτο πράγμα που σκέφτηκε ο Γιεγκόρ ήταν να βρει κάποια δικαιολογία. Να της έλεγε πως ήταν άρρωστος ή τον πήρε απλώς ο ύπνος. Όμως κάτι τον έκανε ν' αλλάξει γνώμη. Ίσως και να 'ταν αυτό που συνέβη χτες τη νύχτα. Κάτι έκανε τον φόβο του να μετατραπεί ολότελα σε θυμό, κι έκανε την παθητικότητα του να γίνει επιθετική δύναμη. Τότε συνέβη το ξέσπα-

σμα, η έκρηξη, τότε αποφάσισε να εκδικηθεί για κάθε τιμωρία που του επέβαλαν, για κάθε καταπίεση που ανέχθηκε στη ζωή του. Ο Γιεγκόρ θα έκανε την επανάστασή του. Ποτέ δεν είναι πολύ αργά, κι ως είχε πατήσει κιόλας τα σαράντα.

Το γραφείο τραντάχτηκε με θόρυβο. «ΓΙΕΓΚΟΡ!» ακούστηκε μακρόσυρτα μέσα από το συρτάρι, με φωνή βροντερή και βαριά λες κι ήταν η φωνή του σατανά όπως ακούγεται στις παλιές ταινίες. Το έπιπλο άρχισε να σείεται, όλο και πιο δυνατά, όλο και πιο βίαια σαν να γινόταν ισχυρός σεισμός. Τα συρτάρια άνοιγαν και ξέρναγαν το περιεχόμενό τους στο πάτωμα. Φασαρία! Χαλασμός!

Ο Γιεγκόρ τινάχτηκε μηχανικά από την πολυθρόνα και όρμησε σα λυσσασμένος στο συρτάρι που βρισκόταν η Νατάσσα, ταχύτατος παρά τη δυσκινησία και το βάρος του. Άρπαξε το κουτάκι της, πριν αυτή προλάβει να βγει, και το κράτησε σφιχτά με τα δυο χέρια. Το γραφείο σταμάτησε να σείεται, έπρεπε όμως τώρα να συγκρατηθεί το κουτί που τιναζόταν από 'δω κι απ' εκεί μανιασμένα στην αγκαλιά του. Τα γυαλιά του έπεσαν κάπου στο πάτωμα. Το κουτί αγωνιζόταν ν' ανοίξει, μα ο Γιεγκόρ πάσχιζε να το κρατήσει κλειστό, με τον ίδιο ζήλο που θα κρατούσε κλειστό το στόμα ενός πεινασμένου κροκοδείλου. Εν τω μεταξύ η Νατάσσα εκτόξευε απειλές και κατηγορίες.

«Θα τιμωρηθείς Γιεγκόρ! Δεν έχεις το δικαίωμα να συμπεριφέρεσαι έτσι! Και σε ποιον; Σε μένα! Που χάρη σε μένα έγινες ό,τι έγινες! Αχάριστε! Ανάξιε!»

Ο Γιεγκόρ μέσα στη φούρια του δεν άκουγε τίποτα. Βρίσκοντας ένα σφυρί και μερικά καρφιά χυμένα στο σωρό των αντικειμένων στο πάτωμα, πάτησε κάτω το κουτί και άρχισε να το καρφώνει.

Όταν πια τελείωσε, η Νατάσσα είχε σιωπήσει. Σήκωσε το κουτί από χάμω λαχανιασμένος και το έφερε κοντά στο πρόσωπό του.

«Το βουλώσαμε τώρα, διαβολάκο;» είπε με μίσος, και εξέπληξε τον εαυτό του που μπορούσε να κάνει τη χροιά της φωνής του τόσο μοχθηρή. Χωρίς να περιμένει απάντηση, έφτασε στο τζάκι με δυο μεγάλες δρασκειλές και πέταξε το κουτί στις φλόγες. Φόρεσε το πανωφόρι του, άρπαξε την ταξιδιωτική βαλίτσα του, και ανοίγοντας την εξώπορτα για να φύγει από το σπίτι, άκουσε τις επιθανάτιες κραυγές της Νατάσσας που έλιωνε στη φωτιά.

Μια ώρα αργότερα στο σιδηροδρομικό σταθμό, κοιτούσε καρτερικά το ρολόι του περιμένοντας στην ουρά για να εκδώσει εισιτήριο για την επαρχία.

«Δέκα και εικοσιοκτώ», του είπε ο Ιβάν, το ρολόι χειρός. Ο Γιεγκόρ δε φάνηκε να εκπλήσσεται ούτε στο ελάχιστο ακούγοντάς το να μιλά. «Ξέρεις Γιεγκόρ, αυτό σημαίνει πως πέρασαν εξηντατέσσερα ολόκληρα λεπτά από τότε που έφυγες από το σπίτι, και έχεις ξεχάσει το τζάκι αναμμένο. Ίσως θα ήταν καλύτερα να πας αμέσως πίσω και να το σβήσεις. Αν βέβαια δε θες να γίνει κανένα ατύχημα... Κι ύστερα, θα σε συμβούλευα να κάνεις ένα ζεστό, χαλαρωτικό μπάνιο και να πάρεις έναν υπνάκο», πρόσθεσε ο Ιβάν με την περιεργή, υπνωτιστική του φωνή.

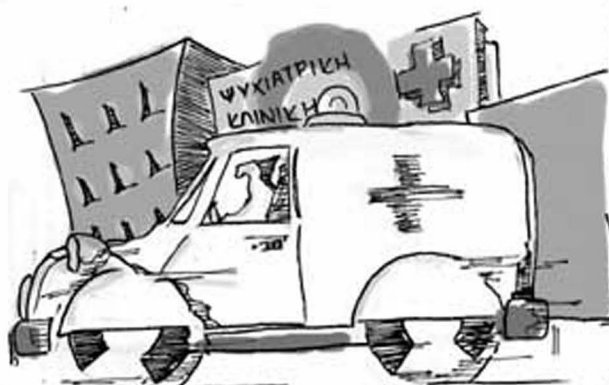
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΙΕΓΚΟΡ-ΜΕΛΟΚΙΟΣ

ΠΟΤΕ, ΚΑΝΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΔΕΝ ΚΛΕΙΣΤΗΚΕ

**ΤΡΕΛΟΙ ΕΙΣΤΕ ΚΑΙ
ΦΑΙΝΕΣΤΕ!**

ΣΕ ΚΛΙΝΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΣΕ ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΑ,

ΕΠΕΙΔΗ,
ΜΙΛΗΣΕ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ!

ΜΗ
ΤΕΑ
202 06

ΜΕ ΦΤΙΑΧΝΕΙ

Το "Public announcement" των Mojo Juju & the snake oil merchants. Καιρό είχα να ακούσω κάτι τόσο χαζοχαρούμενο!

ΜΕ ΧΑΛΛΑΕΙ

Που όλες οι μπάντες που αγαπώ, είναι λιγότερο ή περισσότερο εμπορικές...

Που παρά το μακρινό της απόστασης, την απεργία του ΟΑΣΘ και τη ρημάδα τη βροχή, η αντιφασιστική πορεία και συναυλία στο πάρκο των Αμπελοκήπων πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία...

Που οι επιθέσεις των ακροδεξιών σε στέκια και μετανάστες όλο και αυξάνονται! Τώρα με την κρίση, όλοι φάχνουν κάποιον να ρίξουν το φταίξιμο...

Η πορεία στις 29/6 στην Αθήνα. Πλήθος κόσμου, όσηλοι και δίχως κουκούλες πήραν στο κυνήγι τις διμοιρίες...

Καλοκαίρι, εργαζόμενοι και αφεντικά, διαδηλωτές και μπάτσοι, πηγαίνουν παρέα για μπάνιο σαν να μην τρέχει τίποτα...

Που βλέπω στα βλεφορεία ακόμα και πιο «κυριλέ» τύπους και τύπισσες να μοιράζονται τα εισιτήριά τους.

Που κατεβαίνοντας από το βλεφορείο δίνεις ένα χτυπημένο εισιτήριο σε κάποιον και σου απαντάει: «Όχι, έχω καινούριο...»

Που πηγαίνοντας μια βόλτα στην παραλία, η έκθεση βιβλίου φαινόταν από μακριά τεράστια. Και όντως ήταν τεράστια...

Που φτάνοντας πιο κοντά στους πάγκους έβλεπες ότι το 80% των βιβλίων ήταν χριστιανοπατριωτικές μπουρδες και άψυχα best sellers..

Μου χτύπησαν την πόρτα χθες βράδυ

Μου χτύπησαν την πόρτα χθες βράδυ. Η καρδιά μου σκίρτησε. Σπάνια μου χτυπάνε την πόρτα, σπάνια την ανοίγω. Ήταν ένα μικρό κορίτσι.

Πρέπει πολύ προσεκτικά να κοιτάει κανείς από το ματάκι. Να μην ακουμπάς ποτέ το πρόσωπό σου στην πόρτα. Να μην αγγίζεις το χερούλι. Να περπατάς προσεκτικά, μονάχα με τις κάλτσες. Να αναπνέεις ρυθμικά, διακριτικά. Το σπίτι πρέπει να δείχνει αδειανό. Πρέπει πολύ προσεκτικά να κοιτάει κανείς από το ματάκι.

Αν καταλάβουν ότι τους κοιτάς, ξαφνιάζονται. Κι όταν ξαφνιάζονται, άθελά τους σε τρομάζουν. Ίσως κοιτάξουν αμήχανα προς το μέρος σου. Ίσως φωνάξουν το όνομά σου. Να αναπνέεις ρυθμικά, διακριτικά. Στρέφουν τα μάτια τους κατά το γυαλί. Το γυαλί παραμορφώνει τα πρόσωπα, το γυαλί παραμορφώνει τα μάτια. Τα κάνει να φαίνονται μεγάλα, τα κάνει να δείχνουν ασύμμετρα. Ήταν ένα μικρό κορίτσι.

Συνήθως χτυπάνε δυο φορές. Οι υπομονετικοί τρεις, οι θρασεείς τέσσερις. Ανάμεσα στον πρώτο και τον δεύτερο χτύπο περνάει ώρα αρκετή. Ίσως φωνάξουν το όνομά σου. Ο τρίτος χτύπος είναι βιαστικός. Ο τέταρτος απελπισμένος, συχνά δε μπορείς καν να τον ξεχωρίσεις από τον προηγούμενο.

Κι ύστερα φεύγουν. Προτού κατέβουνε την παλιά σκάλα (που τρίζει σε κάθε τους βήμα), κάποιιο ρίχνουν μια τελευταία ματιά πίσω από τον ώμο τους. Το γυαλί παραμορφώνει τα πρόσωπα, το γυαλί παραμορφώνει τα μάτια. Περίεργες φαίνονται οι κινήσεις τους μέσ' απ' το γυαλί. Μερικοί αναστενάζουν αγανακτισμένοι. Κάποιοι άλλοι μετρούν εκνευρισμένοι με το ρολόι τους το χρόνο που άδικα σπατάλησαν έξω από την πόρτα σου. Ίσως φωνάξουν το όνομά σου.

Μου χτύπησαν την πόρτα χθες βράδυ. Ήταν ένα μικρό κορίτσι. Πρέπει πολύ προσεκτικά να κοιτάει κανείς από το ματάκι.

ПАРТЕ ТО ХАМПАРИ...

